

WYROK

Warszawa, dnia 29 maja 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodnicząca: Emilia Garbala
Przemysław Dzierzędzki
Joanna Gawdzik-Zawalska

Protokolant: Piotr Ceglowski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 maja 2026 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 13 kwietnia 2026 r. przez wykonawcę **TELBUD S.A., ul. Krauthofera 23, 60-203 Poznań**, w postępowaniu prowadzonym przez: **Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A., ul. Warszawska 165, 05-520 Konstancin-Jeziorna**, przy udziale uczestnika po stronie zamawiającego, tj. wykonawców wspólnie ubiegających się o zamówienie: **API SMART sp. z o.o., ul. Zawila 65L, 30-390 Kraków** oraz **MEGAVISION TECHNOLOGY sp. z o.o., ul. Heliotropów 04-796 Warszawa**,

orzeka:

1. **uwzględnia odwołanie w zakresie zarzutu nr 4** i nakazuje zamawiającemu unieważnienie czynności wyboru najkorzystniejszej oferty, odtajnienie dokumentów złożonych przez wykonawcę konsorcjum API SMART sp. z o.o. i MEGAVISION TECHNOLOGY sp. z o.o. w ramach wyjaśnień rażąco niskiej ceny i zastrzeżonych jako tajemnic przedsiębiorstwa oraz powtórzenie czynności badania i oceny ofert,
2. w pozostałym zakresie **oddala odwołanie**,
3. kosztami postępowania obciąża odwołującego w części 6/7 oraz zamawiającego w części 1/7, i:
 - 3.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez odwołującego tytułem wpisu od odwołania, kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) tytułem wynagrodzenia pełnomocnika odwołującego oraz kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) tytułem wynagrodzenia pełnomocnika zamawiającego,
 - 3.2. zasądza od odwołującego na rzecz zamawiającego kwotę 429 zł 00 gr (słownie: czterysta dwadzieścia dziewięć złotych zero groszy) stanowiącą należną część kosztów postępowania odwoławczego poniesionych przez zamawiającego.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - sądu zamówień publicznych.

Przewodnicząca:.....

.....

.....

UZASADNIENIE

Zamawiający – Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A., ul. Warszawska 165, 05-520 Konstancin-Jeziorna, prowadzi w trybie dialogu konkurencyjnego postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego pn. „Utworzenie Centrum Alarmowego w strukturach PSE S.A.”, numer referencyjny: 2024/WNP-0319. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 24.12.2024 r., nr 250/2024 791798-2024.

W dniu 13.04.2026 r. do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej wpłynęło odwołanie wykonawcy TELBUD S.A., ul. Krauthofera 23, 60-203 Poznań (dalej: „Odwołujący”), w którym Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

- 1) art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) i b) w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 8 i pkt 10 oraz art. 57 ustawy Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm.), zwanej dalej: „ustawą Pzp”, poprzez zaniechanie odrzucenia oferty konsorcjum API SMART, w sytuacji w której ujawniły się przesłanki wykluczenia tego wykonawcy, albowiem okazało się, że ww. wykonawca w wyniku zamierzonego działania lub rażącego niedbalstwa wprowadził Zamawiającego w błąd przy przedstawianiu informacji, że spełnia warunki udziału w postępowaniu (a wcześniej kryteria selekcji), podczas gdy w rzeczywistości ich nie spełnia, a co najmniej w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa przedstawił informacje wprowadzające w błąd w tym zakresie, w szczególności poprzez przedstawienie dokumentów sztucznie zawyżających wartość referencji, zatajenie nieweryfikowalnego, ułamkowego podziału urządzeń oraz bezpodstawne wliczanie kosztów standardowych licencji VMS do wartości wdrożenia systemu PSIM, co miało istotny wpływ na

decyzje podejmowane przez Zamawiającego w niniejszym postępowaniu,

- 2)art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) i b) w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 8 i pkt 10 oraz w zw. z art. 112 ust. 1, art. 116 ust. 1, art. 128 ust. 1 ustawy Pzp oraz § 9 ust. 1 pkt 2 w sprawie podmiotowych środków dowodowych poprzez: (-) wadliwą ocenę spełnienia warunku udziału w postępowaniu, mimo że – jak wynika z dokumentów przedłożonych przez konsorcjum API SMART wraz z pismem z 16.03.2026 r. - wykazana przez konsorcjum wartość doświadczenia nie odpowiada zakresowi relewantnemu dla warunku, lecz została sztucznie rozbudowana o elementy dodatkowe; (-) uznanie, że konsorcjum API SMART wykazało doświadczenie na poziomie niezbędnym do realizacji zamówienia, podczas gdy ww. dokumenty nie pozwalają obiektywnie stwierdzić ani zakresu, ani wartości relewantnych prac; (-) przez zaniechanie prawidłowego zweryfikowania przedłożonych wraz z pismem z dnia 16.03.2026 r. podmiotowych środków dowodowych lub przez uznanie za wystarczające dokumentów, które nie usuwają wątpliwości co do zakresu, wartości i należytego wykonania usługi referencyjnej; (-) jak również przez uznanie za wystarczające dokumentów, przedłożonych wraz z pismem z dnia 16.03.2026 r., które nie stanowią miarodajnych dowodów należytego wykonania usługi na rzecz właściwego podmiotu oraz nie potwierdzają relewantnej wartości i zakresu tej usługi – skutkujące nieuzasadnionym zaniechaniem odrzucenia oferty konsorcjum API SMART,
- 3)art. 224 ust. 1 i 5 ustawy Pzp poprzez kilkukrotne wezwanie konsorcjum API SMART do złożenia wyjaśnień w zakresie rażąco niskiej ceny, w tym samym zakresie, w sytuacji gdy poprzednio złożone wyjaśnienia były nierzetelne,
- 4)art. 18 ust. 1, 2 i 3 w zw. z art. 16 w zw. z art. 74 pkt 1 i 2 ustawy Pzp poprzez zaniechanie odtajnienia i udostępnienia treści wyjaśnień (oraz treści załączników do nich) rażąco niskiej ceny wykonawcy konsorcjum API SMART,
- 5)art. 224 ust. 6 w zw. z art. 224 ust. 1 oraz art. 226 ust. 1 pkt 8 ustawy Pzp poprzez błędną ocenę wyjaśnień rażąco niskiej ceny złożonych przez konsorcjum API SMART,
- 6)art. 226 ust. 1 pkt 8 ustawy Pzp poprzez zaniechanie odrzucenia oferty wykonawcy konsorcjum API SMART i wybór tejże oferty jako najkorzystniejszej, mimo iż oferta zawiera rażąco niską cenę w stosunku do przedmiotu zamówienia,
- 7)art. 226 ust. 1 pkt 7 ustawy Pzp poprzez zaniechanie odrzucenia oferty wykonawcy konsorcjum API SMART i wybór tejże oferty jako najkorzystniejszej, mimo iż oferta została złożona w warunkach czynu nieuczciwej konkurencji w rozumieniu ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 1233 ze zm.), zwanej dalej: „uznk”,
- 8)art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp poprzez zaniechanie odrzucenia oferty wykonawcy konsorcjum API SMART i wybór tejże oferty jako najkorzystniejszej, mimo iż treść oferty jest niezgodna z warunkami zamówienia,
- 9)art. 239 ust. 1 ustawy Pzp poprzez wybór oferty, która w świetle kryteriów oceny ofert nie jest ofertą najkorzystniejszą,
- 10)art. 16 pkt 1 i 3 ustawy Pzp poprzez prowadzenie postępowania w sposób niezapewniający zachowania zasad uczciwej konkurencji, równego traktowania wykonawców i proporcjonalności, w związku z zaniechaniem odrzucenia oferty wykonawcy konsorcjum API SMART i wyborem tej oferty jako najkorzystniejszej.

W związku z powyższym Odwołujący wniósł o nakazanie Zamawiającemu:

- 1)unieważnienia czynności wyboru oferty konsorcjum API SMART jako najkorzystniejszej,
- 2)odtajnienia informacji zawartych w wyjaśnieniach (oraz załącznikach do nich) rażąco niskiej ceny wykonawcy konsorcjum API SMART jako nieskutecznie zastrzeżonych tajemnicą przedsiębiorstwa,
- 3) odrzucenia oferty konsorcjum API SMART,
- 4) powtórzenia czynności badania i oceny ofert celem wyboru oferty najkorzystniejszej.

Pismem z dnia 17.04.2026 r. wykonawcy wspólnie ubiegający się o zamówienie: API SMART sp. z o.o., ul. Zawila 65L, 30-390 Kraków oraz MEGAVISION TECHNOLOGY sp. z o.o., ul. Heliotropów 1, 04-796 Warszawa (dalej „Przystępujący”) zgłosili przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego. Izba stwierdziła, że przystąpienie zostało dokonane skutecznie.

W dniu 15.05.2026 r. Zamawiający złożył odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o jego oddalenie. Pismem z dnia 15.05.2026 r. Przystępujący przedstawił swoją argumentację również wnosząc o oddalenie odwołania. W dniu 25.05.2026 r. Przystępujący złożył dodatkowe wnioski dowodowe, natomiast Odwołujący przedstawił replikę wobec pisemnych stanowisk Zamawiającego i Przystępującego.

W trakcie rozprawy Strony i Przystępujący podtrzymali swoje stanowiska w sprawie.

Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła następujący stan faktyczny.

Przedmiotem zamówienia jest utworzenie Centrum Alarmowego w strukturach organizacyjnych PSE S.A. umożliwiające podniesienie poziomu bezpieczeństwa fizycznego obiektów. Ponadto w celu zapewnienia pełnej informacji o stanie bezpieczeństwa obiektów w ramach CA będą monitorowane sygnały z obiektowych Systemów Sygnalizacji Pożarowej.

W pkt 2 ppkt 2.4. lit. a) rozdziału VI Opisu Potrzeb i Wymagań (dalej: „OPiW”) Zamawiający opisał następujący warunek udziału w postępowaniu: w okresie ostatnich 4 lat przed upływem terminu składania Wniosków o dopuszczenie do udziału w postępowaniu, a jeżeli okres prowadzenia działalności jest krótszy – w tym okresie, Wykonawca zrealizował co najmniej dwa wdrożenia, o wartości nie mniejszej niż 1 000 000 zł netto każde, polegające na przeprowadzeniu

integracji co najmniej 3 z 4 wskazanych poniżej obiektowych systemów ochrony technicznej:

- 1) System Kontroli Dostępu (SKD),
- 2) System Sygnalizacji Włamania i Napadu (SSWiN),
- 3) System Telewizji Dozorowej (VSS),
- 4) System Sygnalizacji Pożarowej (SSP).

Przez przeprowadzenie integracji należy rozumieć dostarczenie i uruchomienie urządzeń i oprogramowania służących do zbudowania systemu klasy PSIM oraz podłączeniu do niego obiektowych systemów ochrony technicznej.

W rozdziale VII OPIW Zamawiający określił także kryterium selekcji, tj.dodatkowe doświadczenie wykonawcy ponad wskazane w ramach wykazania spełniania warunku udziału w postępowaniu z rozdziału VI pkt 2 ppkt 2.4. lit. a) OPIW.

Przystępujący złożył wniosek o dopuszczenie do udziału w postępowaniu, do którego dołączył wykaz wykonanych prac/wdrożeń, w którym wskazał na potwierdzenie spełniania ww. warunku udziału w postępowaniu 2 prace realizowane w Kompleksie Wojskowym przy ul. Żwirki i Wigury w Warszawie oraz w Magazynie środków bojowych w m. Stawy.

W dniu 25.02.2025 r. Zamawiający, działając na podstawie art. 128 ust. 4 ustawy Pzp, wskazał że „warunek udziału w postępowaniu odnosi się do wdrożeń o wartości nie mniejszej niż 1 000 000 zł netto dotyczących prac w zakresie integracji obiektowych systemów ochrony technicznej bez uwzględnienia kosztów zabudowy obiektowych systemów ochrony technicznej oraz kosztów innych prac mogących wchodzić w zakres kontraktu, a nie dotyczących integracji np. prac w zakresie branży budowlanej”. W związku z tym Zamawiający wezwał Przystępującego do złożenia wyjaśnień, czy wartość prac wskazanych w ww. wykazie wykonanych prac/wdrożeń polegających na dostarczeniu i uruchomieniu urządzeń i oprogramowania służących do zbudowania systemu klasy PSIM oraz podłączeniu do niego obiektowych systemów ochrony technicznej wynosiła nie mniej niż 1.000.000 zł netto każda.

W odpowiedzi z 18.03.2025 r. Przystępujący wskazał: „Rozumiemy, że zapis „bez uwzględnienia kosztów zabudowy obiektowych systemów ochrony technicznej...” należy interpretować jako dostarczenie, wdrożenie i uruchomienie urządzeń i oprogramowania, służących do zbudowania systemu klasy PSIM wraz z hardware (serwery, urządzenia) oraz software (licencje), niezbędnych do implementacji oraz integracji obiektowych systemów SOT bez uwzględnienia kosztów wykonania obiektowych systemów SOT, tj. CCTV, SSWiN, KD, SSP (nowobudowanych, czy też istniejących). (...) Jeżeli nasza pierwotna interpretacja jest błędna, a w związku z tym należy odnieść się do objaśnionych wymagań w niniejszym wezwaniu, wnioskujemy o zmianę wykazanych referencji podstawowych (...) na referencje przedstawione poprzednio jako wymagania dodatkowe, które spełniają objaśnione wymaganie w wezwaniu (...)”. W związku z tym Przystępujący złożył nowy wykaz prac/wdrożeń, w którym wskazał 2 nowe dostawy, w tym „dostawę oraz konfigurację obiektowych systemów zabezpieczenia technicznego, w tym platformy integrującej PSIM VENOM dla Portu Lotniczego im. Lecha Wałęsy w Gdańsku, w ramach zadania pn.: „Budynek pirsu zachodniego wraz z infrastrukturą oraz zmianami aranżacyjnymi w drugim terminalu pasażerskim w Porcie Lotniczym imienia Lecha Wałęsy w Gdańsku”, zrealizowaną przez Megavision Technology sp. z o.o. (członka konsorcjum Przystępującego) na rzecz P&P Solutions Piotr Grzejszczak o wartości 1.117.261,96 zł netto. W piśmie przewodnim Przystępujący wskazał też, że jest to wartość prac dotyczących systemu PSIM bez uwzględnienia kosztów SOT.

W dniu 16.04.2025 r. Zamawiający poinformował o wynikach oceny wniosków o dopuszczenie do udziału w postępowaniu uznając, że warunki udziału w postępowaniu spełnia pięciu wykonawców i 30.04.2025 r. zaprosił ich, w tym Przystępującego, do dialogu.

W dniu 05.11.2025 r. Zamawiający opublikował specyfikację warunków zamówienia (dalej: „SWZ”) oraz zaprosił ww. wykonawców do składania ofert.

W rozdziale XIII SWZ Zamawiający wskazał, że cena oferty ma być wyliczona w oparciu o Tabelę Cenową zawartą we Wzorze nr 1 Formularza Oferty do Części III SWZa wykonawcy zobowiązani są wycenić wszystkie pozycje w Tabeli Cenowej i nie mogą samodzielnie wprowadzać do niej zmian. W Tabeli Cenowej wykonawcy musieli podać m.in. ceny dla poz. 6.1.- 6.6.:

6.	Cena podłączenia i integracji elementu podsystemu SOT. Cena uwzględnia koszty podłączenia i integracji wszystkich sygnałów i funkcjonalności udostępnianych przez dany element podsystemu SOT rozumiany jako:
6.1	SSWiN (linia dozorowa, wyjście, centrala, moduł rozszerzeń, zasilacz, klawiatura, megafon sieciowy)
6.2	SKD (kontroler, rozszerzenie kontrolera, czytnik, wejście, wyjście, zasilacz)
6.3	VSS (kamera, rejestrator)
6.4	SSP (centrala, zasilacz, element pętlowy/liniowy)

6.5	System interkomowy (stacja wywoławcza, stacja odbiorcza)
6.6	Depozytor kluczy

Przystępujący złożył ofertę wraz z Tabelą Cenową, w której w poz. 6.1. – 6.6. wskazał cenę 2,44 zł netto za jeden element w każdej z tych pozycji.

W dniu 15.01.2026 r. Zamawiający, na podstawie art. 224 ust. 2 ustawy Pzp, wezwał Przystępującego do złożenia wyjaśnień dotyczących ceny jego oferty, w tym m.in. „*wyjaśnienia sposobu określenia ceny za Zakresy prac określone w pozycjach od 6.1. do 6.6.*” W uzasadnieniu wezwania Zamawiający wskazał też, że: „*niedopuszczalnym jest powoływanie się na możliwość pokrywania niedoborów w cenie ryczałtowej za jeden z zakresów prac ujęty w Tabeli cenowej Oferty Wykonawcy, nadwyżkami w obrębie ceny za realizację innego zakresu prac. Ponadto niedopuszczalne jest oferowanie cen za wykonanie prac poniżej kosztów jej świadczenia, również z powołaniem, że straty zostaną pokryte z innej działalności lub innego majątku firmy*”.

W dniu 04.02.2026 r. Przystępujący udzielił wyjaśnień, które podzielił na część jawną – część A oraz część niejawną (objętą tajemnicą przedsiębiorstwa) - część B wraz z załącznikami, tj. kalkulacją szczegółową, dowodami i kalkulacją kosztów osobowych. Przystępujący dołączył także uzasadnienie zastrzeżenia tajemnicy przedsiębiorstwa, przy czym jako tajemnicę zastrzegł także załączniki do tego uzasadnienia.

W dniu 03.03.2026 r. Zamawiający, działając na podstawie art. 224 ust. 2 ustawy Pzp, ponownie wezwał Przystępującego do złożenia wyjaśnień w zakresie poz. 6.1. – 6.6. Zamawiający wskazał: „*W Tabeli cenowej zawartej w formularzu oferty (część III SWZ), Zamawiający określił konieczność wyceny przez Wykonawcę zakresu „Cena podłączenia i integracji elementu podsystemu SOT. (...)” – pkt 6. z podziałem na elementy dla poszczególnych systemów tj. SSWIN, SKD, VSS, SSP, System interkomowy oraz depozytor kluczy – odpowiednio punkty od 6.1. do 6.6. Zgodnie z pkt 6. przedmiotowej tabeli cena jaką miał wskazać Wykonawca (oferent) miała uwzględniać koszty podłączenia i integracji wszystkich sygnałów i funkcjonalności udostępnianych przez dany element podsystemu SOT. Wykonawca w złożonej ofercie wycenił pozycje od 6.1. do 6.6. na 2,44 zł (słownie: dwa złote i 44/100). W związku z tym, Zamawiający wzywa Wykonawcę do wyjaśnienia w jaki sposób skalkulował cenę netto dla pozycji 6.1 – 6.6 tabeli cenowej formularza ofertowego. Wyjaśnienie powinno obejmować również odniesienie się do zaoferowanej ceny roboczogodziny prac programistycznych wyszczególnionej w poz. 21 oferty Wykonawcy, mającej na celu, w tym przypadku, podłączenie i integrację wszystkich sygnałów i funkcjonalności udostępnianych przez dany element podsystemu SOT*”.

W odpowiedzi z 10.03.2026 r. Przystępujący wskazał m.in., że „*„integracja” jest słowem wieloznacznym. W swoim najbardziej ogólnym znaczeniu określa proces wytworzenia oprogramowania realizującego wymianę danych pomiędzy dwoma lub wieloma systemami lub interfejsami. W znaczeniu węższym określa prace konfiguracyjno-wdrożeniowe zmierzające do połączenia (podłączenia) dwóch systemów lub interfejsów za pomocą wcześniej przygotowanego oprogramowania. W najwęższym znaczeniu może też określać odwzorowanie elementu integrowanego systemu wewnątrz systemu klasy PSIM. Wykonawca w taki właśnie sposób interpretuje proces określony w pkt. 6 jako działania będące w pierwszej kolejności pracami podłączenia i integracji – rozumianej jako konfiguracja danego elementu z danego integrowanego systemu SOT z aplikacją/systemem PSIM. Nie istnieje bowiem techniczna możliwość podłączenia i konfiguracji elementu, który nie byłby wcześniej objęty procesem integracji rozumianej nie inaczej niż w myśl „najbardziej ogólnego znaczenia”. (...) Jak widać, zgodnie z przyjętym podziałem, cena pkt. 6 oferty odzwierciedla wyłącznie koszt faktycznego naniesienia elementu na mapę i włączenia jego integracji – tak Wykonawca rozumie sformułowanie „koszt podłączenia i integracji sygnału i funkcjonalności” dla pojedynczego elementu. Pozostałe koszty wąsko lub szeroko rozumianej integracji są wspólne - kształtują generalną cenę oprogramowania obu integratorów, bądź też cenę konfiguracji i testów integracji danego podsystemu SOT w ramach podłączenia SE. Tym samym w opinii Wykonawcy ujęte zostały wszelkie rodzaje procesu „integracji”, których obecność jest nieodzowna w wielu pozycjach oferty, stanowiąc komplet zidentyfikowanych procesów*”. Do wyjaśnień Przystępujący ponownie dołączył kalkulację szczegółową, której treść zastrzegł jako tajemnicę przedsiębiorstwa.

W dniu 04.03.2026 r. Zamawiający, działając na podstawie art. 128 ust. 4 w zw. z art. 16 pkt 1 i 2, art. 109 ust. 1 pkt 5 i 7 – 10 i art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b) i c) ustawy Pzp, wezwał Przystępującego do złożenia wyjaśnień poprzez odniesienie się do pisma wykonawcy Maxto Technology sp. z o.o. z 27.02.2026 r., w którym zakwestionowano wartość prac podaną przez Przystępującego dla pracy dotyczącej Portu Lotniczego w Gdańsku.

Pismem z dnia 16.03.2026 r. Przystępujący złożył wyjaśnienia, w których zaprzeczył stanowisku wykonawcy Maxto Technology sp. z o.o. wskazując w szczególności, że „*w celu wykazania ww. wartości 1 117 261,96 PLN netto - dokonał niezbędnej weryfikacji całego realizowanego kontraktu. Aby wyodrębnić prace odpowiadające definicji Zamawiającego (tj.: „Przez przeprowadzenie integracji należy rozumieć dostarczenie i uruchomienie urządzeń i oprogramowania służących do zbudowania systemu klasy PSIM oraz podłączeniu do niego obiektowych systemów*

ochrony technicznej”) należało wyodrębnić z zestawień ilościowych i wartościowych realizowanych dostaw i zawartych w nich usług tę część, która odnosi się do zrealizowanych prac stworzenia systemu PSIM oraz prac integracyjnych. (...) Należy nadmienić, że przyjęty przez Konsorcjum API schemat działania w celu wyliczenia wartości prac związanych z dostarczeniem, integracją i uruchomieniem systemu PSIM - jest znacznie bardziej restrykcyjny niż przyjęta przez Zamawiającego definicja prac integracyjnych. Wykonawca wyłączył bowiem z podstawy do obliczeń koszt serwerów systemu VSS (liczony w cenach zakupu) pomimo, że realizowane usługi w ich obszarze dotyczyły również prac integracyjnych systemu VSS w PSIM, a tym samym według definicji wynikającej z dokumentacji zamówienia - mogły być uznane za stanowiące nieodłączny element procesu integracji („Przez przeprowadzenie integracji należy rozumieć dostarczenie i uruchomienie urządzeń i oprogramowania służących do zbudowania systemu klasy PSIM oraz podłączeniu do niego obiektowych systemów ochrony technicznej.”) Do ww. wyjaśnień Przystępujący dołączył:

- załącznik nr 3 - zestawienie faktur dot. wartości prac związanych z dostarczeniem, instalacją i uruchomieniem systemu PSIM na rzecz Portu Lotniczego w Gdańsku,
- załącznik nr 4 - faktury oraz dokumenty magazynowe WZ,
- załącznik nr 5 - zestawienie kosztorysowe prac i roboczogodzin dla realizowanych prac stworzenia i integracji systemu PSIM.

W dniu 19.03.2026 r. Zamawiający, działając na podstawie art. 224 ust. 2 ustawy Pzp, ponownie wezwał Przystępującego do złożenia wyjaśnień w zakresie poz. 6.1. – 6.6. Zamawiający uznał treść ww. wezwania za objętą tajemnicą przedsiębiorstwa.

Przystępujący zastrzegł odpowiedź z 23.03.2026 r. jako tajemnicę przedsiębiorstwa.

W dniu 03.04.2026 r. Zamawiający poinformował o wyborze jako najkorzystniejszej oferty Przystępującego.

W dniu 10.04.2026 r. Odwołujący zwrócił się do Zamawiającego o odtajnienie wyjaśnień rażąco niskiej ceny złożonych przez Przystępującego w zakresie, w jakim zostały one zastrzeżone. W piśmie z 10.04.2026 r. Zamawiający odmówił odtajnienia ww. dokumentów uznając je za zastrzeżone skutecznie. Następnie w piśmie z 13.04.2026 r. Zamawiający odmówił dodatkowo odtajnienia wezwania z 19.03.2026 r. i wyjaśnień z 23.03.2026 r.: „zarówno wezwanie do złożenia wyjaśnień jak i odpowiedź Wykonawcy Konsorcjum: API SMART Sp. z o.o. – Lider Konsorcjum i Megavisior Technology Sp. z o.o. – Partner Konsorcjum stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa”.

Krajowa Izba Odwoławcza rozpoznając na rozprawie złożone odwołanie i uwzględniając dokumentację z niniejszego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego oraz stanowiska Stron i Przystępującego złożone na piśmie i podane do protokołu rozprawy, zważyła, co następuje.

W pierwszej kolejności Izba ustaliła wystąpienie przesłanek z art. 505 ust. 1 ustawy Pzp, tj. istnienie po stronie Odwołującego interesu w uzyskaniu zamówienia oraz możliwość poniesienia przez niego szkody z uwagi na kwestionowane zaniechania Zamawiającego.

Ponadto Izba stwierdziła, że nie została wypełniona żadna z przesłanek ustawowych skutkujących odrzuceniem odwołania, wynikających z art. 528 ustawy Pzp.

W szczególności Izba nie podzieliła stanowiska Przystępującego o zasadności odrzucenia odwołania w zakresie zarzutu nr 1 i 2, na podstawie art. 528 pkt 3 ustawy Pzp. Izba stwierdziła, że nie ma podstaw do liczenia terminu na wniesienie odwołania od dnia 30.04.2025 r., kiedy to zakończyła się czynność oceny spełniania warunków udziału w postępowaniu, skoro ocena ta była w istocie kontynuowana jeszcze w marcu 2026 r. Należy bowiem zauważyć, że w dniu 04.03.2026 r. Zamawiający wezwał Przystępującego do złożenia wyjaśnień w celu odniesienia się do zarzutów podniesionych w piśmie wykonawcy Maxto i dotyczących wartości prac wykonanych na rzecz Portu Lotniczego w Gdańsku. Przystępujący złożył te wyjaśnienia wraz z załącznikami w dniu 16.03.2026 r., a zarzuty odwołania dotyczące m.in. art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 oraz art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) i b) ustawy Pzp są oparte właśnie na ww. wyjaśnieniach Przystępującego z 16.03.2026 r., czyli na okolicznościach zaistniałych ok. rok po zakończeniu przez Zamawiającego oceny spełniania warunków udziału w postępowaniu. Dlatego odwołanie wniesione w terminie liczonym od dnia wyboru najkorzystniejszej nie może być uznane za spóźnione, co oznacza brak podstaw do jego odrzucenia w oparciu o art. 528 pkt 3 ustawy Pzp.

Zarzuty nr 1 i 2 dotyczące wprowadzenia Zamawiającego w błąd i niespełnienia warunku udziału w postępowaniu.

Zgodnie z art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 ustawy Pzp z postępowania o udzielenie zamówienia zamawiający może wykluczyć wykonawcę:

8) który w wyniku zamierzonego działania lub rażącego niedbalstwa wprowadził zamawiającego w błąd przy przedstawianiu informacji, że nie podlega wykluczeniu, spełnia warunki udziału w postępowaniu lub kryteria selekcji, co mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia, lub który zataił te informacje lub nie jest w stanie przedstawić wymaganych podmiotowych środków dowodowych;

10) który w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa przedstawił informacje wprowadzające w błąd, co mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia.

Zgodnie z art.226 ust.1 pkt 2 lit. a) i b) ustawy Pzp zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli:

2) została złożona przez wykonawcę:

- a) podlegającego wykluczeniu z postępowania lub
- b) niespełniającego warunków udziału w postępowaniu.

Zaczynając od kwestii spełnienia warunku udziału w postępowaniu, w pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że obowiązkiem wykonawcy jest wykazać spełnienie warunku w kształcie takim, jaki został on określony w dokumentach zamówienia, a nie w takim jaki powinien być wg Odwołującego określony. Na str. 8 i kolejnych odwołania Odwołujący powołał się bowiem na art. 112 ust. 1 i art. 116 ust. 1 ustawy Pzp, w tym na obowiązek określenia warunków udziału w postępowaniu w sposób proporcjonalny do przedmiotu zamówienia, ale należy zauważyć, że ww. przepisy odnoszą się do etapu opisywania warunków przez Zamawiającego, a nie do etapu oceny ich spełniania przez wykonawców. Oznacza to, że ewentualny nieproporcjonalny opis warunku Odwołujący powinien był kwestionować w drodze wniesienia odwołania w terminie 10 dni od opublikowania ogłoszenia o zamówieniu, natomiast na obecnym etapie postępowania opis ten jest już ostateczny i ocena spełniania tego warunku przez Przystępującego może być oparta wyłącznie na treści wskazanej w ogłoszeniu o zamówieniu, nie zaś na przekonaniu Odwołującego o tym, co jest albo nie jest proporcjonalne do przedmiotu zamówienia.

Przechodząc zatem do oceny spełniania ww. warunku udziału w postępowaniu przez Przystępującego, należy przypomnieć, że zgodnie z jego opisem wykonawca musiał wykazać, że zrealizował co najmniej dwa wdrożenia, o wartości nie mniejszej niż 1.000.000 zł netto każde, polegające na przeprowadzeniu integracji co najmniej trzech z czterech wskazanych poniżej obiektowych systemów ochrony technicznej:

- 1) System Kontroli Dostępu (SKD),
- 2) System Sygnalizacji Włamania i Napadu (SSWiN),
- 3) System Telewizji Dozоровej (VSS),
- 4) System Sygnalizacji Pożarowej (SSP).

Przy czym przez przeprowadzenie integracji należało rozumieć dostarczenie i uruchomienie urządzeń i oprogramowania służących do zbudowania systemu klasy PSIM oraz podłączeniu do niego obiektowych systemów ochrony technicznej.

Z treści ww. warunku wynika, że dla jego spełnienia wymagane było wykazanie dwóch wdrożeń, z których każde:

- obejmowało co najmniej trzy z czterech ww. systemów,
- polegało na integracji, tj. dostarczeniu i uruchomieniu urządzeń i oprogramowania służących do zbudowania systemu klasy PSIM oraz podłączeniu do niego obiektowych systemów ochrony technicznej,
- miało wartość min. 1.000.000 zł netto.

Przy czym każdy z ww. wymogów musiał zostać spełniony niezależnie od innych. Zatem fakt, że wdrożenie musiało polegać na integracji co najmniej trzech z ww. systemów, nie oznacza, że integracja nie mogła obejmować także innych elementów. Wręcz przeciwnie, w opisie warunku wyraźnie wskazano, że za przeprowadzenie integracji uznaje się dostarczenie i uruchomienie urządzeń i oprogramowania „służących do zbudowania” systemu klasy PSIM. Zakres integracji nie został więc w opisie warunku ściśle określony i z pewnością nie został ograniczony do czterech systemów wymienionych w nim wprost. Zwrot „służących do zbudowania” świadczy bowiem o tym, że integracja mogła obejmować nie tylko trzy lub cztery systemy wymienione wprost przez Zamawiającego, ale także wszystkie inne urządzenia i oprogramowanie, które wykonawca w ramach danej inwestycji wykorzystał do budowy systemu klasy PSIM. Innymi słowy: ww. min. trzy systemy musiały być tą integracją objęte, aby warunek został spełniony, ale nie musiały być jedynymi elementami wchodzącymi w zakres tejże integracji, gdyż mogły w jej zakres wchodzić również inne urządzenia i oprogramowanie służące do zbudowania systemu klasy PSIM. Co za tym idzie - również wymagana wartość 1.000.000 zł netto nie została w treści warunku ograniczona do wartości ww. co najmniej trzech systemów spośród czterech wymienionych. Skoro bowiem „wdrożenie” o wymaganej wartości musiało polegać na określonej w ww. sposób „integracji”, to znaczy, że do ww. wartości można było zaliczyć wartość nie tylko systemów wprost wymienionych przez Zamawiającego, ale także wartość urządzeń i oprogramowania służących do zbudowania systemu klasy PSIM. Zatem to, co można wliczyć do wartości 1.000.000 zł również nie zostało w opisie warunku ściśle dookreślone, ale przeciwnie – zostało uzależnione od tego, co dany wykonawca wykorzystał do zbudowania systemu klasy PSIM. Reasumując, zgodnie z opisem warunku integracja musiała obejmować co najmniej trzy z czterech wprost wskazanych systemów, ale mogła też obejmować inne urządzenia i oprogramowanie służące do zbudowania systemu PSIM (oraz podłączenie do niego obiektowych systemów ochrony technicznej) i do wymaganej wartości można było zaliczyć wszystko, co się w tak szeroko rozumianej „integracji” mieściło.

Odwołujący zakwestionował w odwołaniu spełnienie przez Przystępującego ww. warunku w zakresie wartości wdrożenia systemu PSIM dla Portu Lotniczego w Gdańsku twierdząc, że z dołączonych do wyjaśnień z 16.03.2026 r. faktur oraz załącznika nr 3 i nr 5 wynika, że wartość ta została wyliczona niewłaściwie i w efekcie (bez względu na sposób liczenia w różnych wariantach) jest niższa niż 1.000.000 zł netto.

Po pierwsze, Odwołujący stwierdził, że ww. wyjaśnienia i załączniki nie mogą zastąpić wymaganych podmiotowych środków dowodowych, o których mowa w § 9 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia w sprawie podmiotowych środków dowodowych oraz innych dokumentów lub oświadczeń, jakich może żądać zamawiający od wykonawcy (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 2415 ze zm.). Izba co do zasady podziela stanowisko Odwołującego, natomiast zauważa, że Przystępujący w pierwszej kolejności złożył dokumenty wymagane w ww. przepisie, tj. wykaz wykonanych prac/wdrożeń i oświadczenie wykonawcy zastępujące referencje bądź inne dokumenty sporządzone przez podmiot, na rzecz którego dostawy lub usługi zostały wykonane (przy czym możliwość złożenia takiego oświadczenia zamiast referencji nie została w odwołaniu zakwestionowana). Zatem wyjaśnienia z dnia 16.03.2026 r. wraz z załącznikami nie zostały złożone w zastępstwie wymaganych podmiotowych środków dowodowych, ale w ramach dodatkowych wyjaśnień złożonych w odpowiedzi na wezwanie z 04.03.2026 r. skierowane do Przystępującego w trybie art. 128 ust. 4 ustawy Pzp. To że Odwołujący formułuje zarzuty odwołania opierając się właśnie na tych wyjaśnieniach, nie może prowadzić do wniosku, że „zastępowały” one złożone wcześniej podmiotowe środki dowodowe.

Po drugie, Odwołujący opierając się na przedłożonych przez Przystępującego fakturach i załączniku nr 3, w którym zestawiono m.in. kwoty z tych faktur oraz kwoty uwzględnione do wyliczenia wartości prac na potrzeby wykazania spełniania warunku, stwierdził m.in., że:

- zliczając kwoty tylko z pozycji opisanych na fakturach jako moduły VENOM/PSIM (oraz pozycji MV-SRV-ENT i MV-SRV-ENT WIN SRV, które uznał za integralną część PSIM) uzyskuje się kwotę 609.472,67 zł netto,
- odliczając od ww. kwoty wartość pozycji dotyczących BMS, PME, DSO, MAP, NOT, REP, PROC, RED, LPR oraz SMS-GATE, które nie były wymagane – zgodnie z zasadą proporcjonalności – przez Zamawiającego w niniejszym postępowaniu, i w związku z tym nie były wymienione w zakresie referencyjnego wdrożenia wskazanym w załączniku 1.1 (SKD, VSS i SSP)” (str. 11 odwołania), tj. wartość 209.939,77 zł netto, uzyskuje się kwotę 399.532,90 zł netto.

W związku z taką argumentacją Odwołującego raz jeszcze należy przypomnieć, że na obecnym etapie postępowania spełnić należy warunek w brzmieniu takim, jaki został on opisany w ogłoszeniu o zamówieniu, a nie w takim, jaki Odwołujący uznaje teraz za proporcjonalny. Zgodnie zaś z tym brzmieniem do wartości wdrożenia można było zaliczyć także wartość urządzeń i oprogramowania służących do zbudowania systemu PSIM. Tym samym nie ma podstaw, aby nie uwzględniać wartości modułów VENOM/PSIM, które nie były wprost wymagane w treści ww. warunku, ale służyły do zbudowania systemu PSIM (czego Odwołujący nie kwestionuje). Oznacza to, że dopuszczalne było wliczenie wartości pozycji dotyczących modułów BMS, PME, DSO, MAP, NOT, REP, PROC, RED, LPR i SMS-GATE do wartości wykazanego wdrożenia, co łącznie z wartością pozycji wprost opisanych jako VENOM/PSIM (+ MV-SRV-ENT i MV-SRV-ENT WIN SRV) daje kwotę 609.472,67 zł netto.

Po trzecie, Odwołujący ponownie opierając się na przedłożonych przez Przystępującego fakturach i załączniku nr 3, w którym zestawiono m.in. kwoty z tych faktur oraz kwoty uwzględnione do wyliczenia wartości prac na potrzeby wykazania spełniania warunku oraz na zasadzie proporcjonalności opisywania warunków udziału w postępowaniu stwierdził, że niezasadne było doliczenie do wartości wdrożenia pozycji dotyczących licencji Avigilon, ponieważ „*Licencje Avigilon zostały (...) przypisane do PSIM w sposób arbitralny i całkowicie sprzeczny z ich rzeczywistym charakterem (...) Z żadnego oficjalnego materiału Avigilon nie wynika, aby ww. pozycje były licencjami integracyjnymi dla systemów klasy PSIM. Oficjalne opisy identyfikują je jako licencje funkcjonalne, wersyjne, redundancji albo utrzymania samego systemu VMS Avigilon. (avigilon.com) Oficjalne przewodniki Avigilon wskazują wyraźnie, że integracje z systemami firm trzecich realizowane są przy użyciu odrębnych licencji integracyjnych third-party oraz dedykowanych komponentów gateway / SDK, a nie poprzez zwykłe licencje kamerowe, licencje failover, upgrade’y czy plany serwisowe*”. Odwołujący stwierdził zatem, że wskazana w załączniku nr 3 kwota 175.267,23 zł netto za licencje Avigilon powinna zostać przypisana do SOT, a nie do PSIM, tym bardziej, że w jednej z faktur znajduje się pozycja z MV-PSIM-500-CCTV,co potwierdza, że po stronie systemu VENOM integracja z CCTV/VSS była licencjonowana osobno w ramach samego PSIM”.

Nie powtarzając po raz kolejny, dlaczego bezzasadna jest na obecnym etapie postępowania argumentacja Odwołującego odnosząca się do proporcjonalności warunku, przede wszystkim należy zauważyć, że w przypadku Portu Lotniczego w Gdańsku wdrożono dwa komplementarne systemy bezpieczeństwa: CCTV Avigilon Control Center wraz z niezbędną aktualizacją oraz Venom PSIM. Systemy te, wg Przystępującego, nie mogły bez siebie istnieć i były niezbędne do uzyskania kluczowych funkcjonalności. Jak stwierdził Przystępujący: „*Przystępujący podkreśla, że w żadnym miejscu dotychczasowej argumentacji nie twierdził, iż licencje wymienione przez Odwołującego stanowią licencje PSIM sensu stricto. Niezaprzeczalne jest jednak to, że licencje te są absolutnie niezbędnym elementem umożliwiającym funkcjonowanie systemu Venom PSIM wdrożonego w Projekcie PLG. Bez ich posiadania integracja, komunikacja dwukierunkowa, obsługa zdarzeń, sterowanie kamerami oraz realizacja kluczowych funkcji PSIM byłyby technicznie niemożliwe. Z tego względu potraktowanie wypracowanej na nich marży jako częściowo pokrywającej koszt wdrożenia PSIM jest w pełni uzasadnione i zgodne z rzeczywistą logiką techniczną projektu. (...) W odniesieniu do pozycji faktury*

MV-PSIM-500-CCTV należy wskazać, że jest to moduł integracyjny obejmujący podłączenie 500 kamer, a więc jedynie jeden z elementów niezbędnych do zbudowania kompletnego systemu PSIM. Sama jego obecność nie zapewnia ani pełnej funkcjonalności, ani minimalnych wymagań operacyjnych systemu PSIM – moduł ten wymaga bowiem dalszej konfiguracji, integracji z VMS, mapowania zdarzeń, implementacji logiki alarmowej oraz powiązania z pozostałymi systemami bezpieczeństwa. Twierdzenie Odwołującego, że licencje te „z PSIM nie są tożsame (...) funkcjonalnie”, jest więc nie tylko uproszczone, ale przede wszystkim błędne, ponieważ ignoruje techniczną zależność PSIM od licencji VMS oraz modułów integracyjnych”. Na potwierdzenie powyższego Przystępujący dołączył m.in. oświadczenie spółki P&P Solutions Piotr Grzejszczak sp. z o.o. (na rzecz której Megavision Technology sp. z o.o. realizowała ww. prace), w którym stwierdzono m.in., że: „Zakres prac obejmował w szczególności:

- dostawę komponentów systemowych,*
- instalację i konfigurację środowisk systemowych,*
- wdrożenie i parametryzację systemu VSS - Avigilon Control Center,*
- oprogramowanie, wdrożenie i konfigurację platformy VENOM PSIM,*
- integrację systemów bezpieczeństwa w aplikacji PSIM,*
- integrację obu systemów oraz usługi programistyczne niezbędne do ich prawidłowego współdziałania,*
- testy funkcjonalne, odbiorowe i środowiskowe połączonych systemów w tym sprzętu wykorzystywanego jednocześnie na potrzeby systemu PSIM i VSS - Avigilon Control Center,*
- czynności towarzyszące, w tym konsultacje, uzgodnienia techniczne, dokumentację oraz wsparcie powdrożeniowe.”*

Zarówno zatem z wyjaśnień Przystępującego, jak i z ww. oświadczenia odbiorcy prac wynika, że zostały one wykonane w sposób, w którym oba systemy: Avigilon Control Center i PSIM były ze sobą funkcjonalnie związane, także na poziomie wykorzystywanego częściowo wspólnie sprzętu i poddane integracji w aplikacji PSIM. Powyższego nie zmienia zastosowanie modułu MV-PSIM-500-CCTV, ponieważ był on wykorzystany jedynie do integracji w zakresie 500 kamer, a nie wszystkich innych elementów koniecznych do zbudowania systemu PSIM. W związku z tym Izba kolejny raz zwraca uwagę, że wymagana w opisie warunku wartość mogła obejmować także wartość elementów służących do zbudowania systemu klasy PSIM. Skoro zatem licencje Avigilon były funkcjonalnie związane z systemem PSIM i niezbędne do jego wdrożenia w ramach prac wykonywanych dla Portu Lotniczego w Gdańsku, to ich wartość mogła zostać doliczona do wartości wykazanej w celu potwierdzenia spełnienia ww. warunku. Należy przy tym zauważyć, że Przystępujący nie doliczył pełnej wartości tych licencji, a jedynie wyodrębnił i uwzględnił do tego celu kwotę 175.267,23 zł netto, co też świadczy o przykładaniu przez niego wagi do wyliczeń tego, co wchodzi w zakres elementów służących zbudowaniu systemu klasy PSIM.

Izba oceniła przy tym jako nieprzydatne dołączone do odwołania dowody w postaci wydruków z oficjalnej strony producenta Avigilon mające potwierdzać, że cechy i przeznaczenie licencji oraz określonych urządzeń nie są związane z integracją dla systemów klasy PSIM, ponieważ dowody te nie przesądzają, że ww. elementy nie mogły zostać użyte przez Przystępującego w ramach powiązanej funkcjonalności systemów niezbędnej do zbudowania systemu PSIM.

Po czwarte, Odwołujący cały czas opierając się na przedłożonych przez Przystępującego fakturach i załączniku nr 3, stwierdził m.in., że w zakresie wykazanego tam sprzętu kwoty uwzględnione do wyliczenia wartości prac na potrzeby wykazania spełniania warunku świadczą o przeznaczeniu na system PSIM ułamkowych części tego sprzętu. Przykładowo: w poz. RM5-WKS-2MN-EU z czterech stacji roboczych o wartości łącznej 27.778,64 zł netto przeznaczono na potrzeby PSIM kwotę 9.373,45 zł netto. Biorąc pod uwagę, że cena jednej stacji musiała wynosić 6.944,66 zł, ww. kwota 9.373,45 zł netto oznacza ok. 1,35 stacji roboczej na potrzeby PSIM. Dodatkowo np. w poz. RM5-WKS-4 MN-EU analogiczne wyliczenia wskazują, że na potrzeby PSIM przeznaczono 4,27 stacji roboczej, podczas gdy w tej pozycji Przystępujący wskazał, że przeznacza do tego celu 2 stacje robocze. Ponadto Odwołujący zwrócił uwagę, że łączna wartość sprzętu uwzględnionego do wyliczenia wartości prac w załączniku nr 3 wyniosła 332.522,06 zł netto, natomiast w załączniku nr 5 – 65.840,70 zł netto.

W trakcie rozprawy Przystępujący wyjaśnił, że w ramach wdrożenia na rzecz Portu Lotniczego w Gdańsku sprzęt był wykorzystywany do budowy nie tylko systemu PSIM, dlatego podział kosztów poszczególnych urządzeń został dokonany z uwzględnieniem nakładu pracy koniecznego do budowy systemu PSIM. Tym samym Przystępujący nie przypisał danych urządzeń sztywno do budowy tego czy innego systemu, ale korzystał z nich łącznie, dlatego na potrzeby wyliczenia wartości do warunku udziału w postępowaniu nie policzył konkretnych sztuk sprzętu, tylko ustalił wymiar pracy na tym sprzęcie potrzebny do budowy systemu PSIM przeliczając ten wymiar na odpowiednią kwotę uwzględnioną do wartości prac. Z kolei niezgodność łącznej wartości sprzętu z załącznika nr 3 i załącznika nr 5, wg wyjaśnień Przystępującego wynika z tego że załącznik nr 5 obejmuje prace i sprzęt przypisane ściśle do systemu PSIM, podczas gdy załącznik nr 3 obejmuje także elementy służące do budowy systemu PSIM, które zgodnie z treścią warunku

mogły być zaliczone do wymaganej wartości wdrożenia.

Izba stwierdziła, że przyjęta przez Przystępującego metoda wyliczenia części kosztów sprzętu na potrzeby wykazania spełnienia warunku nie jest w pełni czytelna i biorąc pod uwagę brak możliwości oceny nakładu pracy na budowę systemu PSIM w zasadzie jest nieweryfikowalna. Jednocześnie jednak w dokumentach zamówienia Zamawiający nie przewidział takiej sytuacji i nie narzucił ani nie wykluczył możliwości dokonania takich wyliczeń w przypadku, gdy – jak w Porcie Lotniczym w Gdańsku – budowa systemu PSIM była częścią większej inwestycji i nie została w żaden sposób odrębnie oszacowana. W tym stanie rzeczy co do zasady brak jest podstaw, by podważyć wyliczenia Przystępującego. Wyjątkiem są pozycje RM5-WKS-4 MN-EU oraz LCD 27"EA271Q NEC, w których Przystępujący sam wskazał, że przeznacza na potrzeby PSIM odpowiednio 2 stacje i 8 monitorów, podczas gdy z wyliczeń wynikają kwoty odpowiadające 4,27 stacji oraz 19,95 monitora. Jednak Izba obliczyła, że nawet gdyby w tych pozycjach wstawić kwoty właściwe dla 2 stacji (23.223,28 zł) i 8 monitorów (25.162,08 zł), to wartość 1.000.000 zł nadal byłaby przez Przystępującego przekroczona, zatem błędy w tych dwóch pozycjach nie wpływają na wykazanie spełnienia warunku udziału w postępowaniu.

Ww. ustalenia Izby prowadzą do wniosku, że Przystępujący zasadnie wliczył do wartości prac na rzecz Portu Lotniczego w Gdańsku wartość modułów BMS, PME, DSO, MAP, NOT, REP, PROC, RED, LPR i SMS-GATE o wartość licencji Avigilon, ponieważ służyły one do budowy systemu PSIM. Izba nie znalazła też podstaw do zakwestionowania wynikającej z załącznika nr 3 wartości sprzętu (z wyjątkiem pozycji RM5-WKS-4 MN-EU oraz LCD 27"EA271Q NEC, co pozostaje bez wpływu na wykazaną wartość przekraczającą 1.000.000 zł netto). Z powyższego wynika zatem, że łącznie wykazane przez Przystępującego w załączniku nr 3 kwoty potwierdzają spełnienie przez niego warunku udziału w postępowaniu.

Należy ponadto zauważyć, że zgodnie z art. 534 ust. 1 ustawy Pzp strony i uczestnicy postępowania odwoławczego są obowiązani wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że ciężar udowodnienia, że Przystępujący nie spełnia ww. warunku w zakresie wymaganej wartości spoczywał na Odwołującym. Tymczasem Odwołujący nie udźwignął tego ciężaru, bowiem zarówno jego argumentacja, jak i dołączone do odwołania dowody (wydruki z oficjalnych stron producenta Avigilon oraz producenta Sharp Nec Displays, zrzuty ekranów systemu SOT, zrzut ekranu w pracującym systemie PSIM, zrzuty ekranu konfiguracyjnego PSIM oraz centralek pożarowych i alarmowych) nie uwzględniają brzmienia warunku udziału w postępowaniu, w którym dopuszczono wliczenie do wymaganej wartości elementów służących do budowy systemu PSIM. Z kolei oświadczenie byłego prezesa spółki Megavision Technology sp. z o.o. nie może być uznane za wiarygodne nie tylko z powodu istnienia sporu między nim a spółką, ale także z powodu upływu 4 lat i użytych w nim niekategorycznych sformułowań: „zgodnie z moją pamięcią”, „gdyby wartość prac (...) przekraczała próg 1 000 000 zł netto okoliczność ta byłaby mi znana”. Natomiast Przystępujący przedstawił dowód w postaci opinii Piotra Wudarczyka, która jest wprawdzie opinią prywatną, ale wykonaną m.in. na podstawie projektu powykonawczego i obmiaru prac wykonanych przez autora we własnym zakresie i obejmuje dwie metody wyceny: kosztorysową (dołączono też kosztorys) oraz wg Środowiskowych zasad wyceny prac projektowych SZWPP – obie wykazały wartość prac wyższą niż 1.000.000 zł netto i wyższą niż wskazana przez Przystępującego w wykazie wykonanych prac/wdrożeń. Ponadto Przystępujący przedstawił jako dowód oświadczenie projektanta branży niskoprądowej na inwestycji Portu Lotniczego w Gdańsku, który oszacował wartość prac w zakresie PSIM na kwotę nie niższą niż 1.200.000 zł netto.

Biorąc zatem pod uwagę treść warunku udziału w postępowaniu oraz złożone w postępowaniu odwoławczym dowody Izba stwierdziła, że nie zachodzi podstawa odrzucenia oferty Przystępującego w oparciu o art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b) ustawy Pzp, tj. z powodu niespełnienia przez niego ww. warunku. Dlatego odwołanie w zakresie zarzutu nr 2 zostało oddalone.

Odnosząc się do kwestii wprowadzenia Zamawiającego w błąd, w pierwszej kolejności należy zauważyć, że skoro Izba stwierdziła, że Przystępujący mógł zaliczyć wskazane w załączniku nr 3 kwoty do wartości prac wykonanych dla Portu Lotniczego w Gdańsku, to konsekwentnie nie można uznać, że przedstawił w tym zakresie nieprawdziwe informacje i wprowadził Zamawiającego w błąd. Dlatego już tylko oddalenie zarzutu nr 2 powoduje, że niezasadny jest też zarzut nr 1.

Niezależnie od powyższego Izba zwraca uwagę, że wprowadzenie w błąd musi być wynikiem takiego działania lub zaniechania wykonawcy, które jest nakierowane na „zmylenie” zamawiającego czy to poprzez zamierzone działanie lub rażące niedbalstwo, czy poprzez lekkomyślność lub „zwykłe” niedbalstwo. Tymczasem Przystępujący złożył w dniu 16.03.2026 r. wyjaśnienia wraz z załącznikami, w których przedstawił szczegółowe zestawienia kosztów poparte fakturami w celu pokazania Zamawiającemu, jakie koszty zaliczył do wskazanej w wykazie wykonanych prac/wdrożeń kwoty 1.117.261,96 zł netto. Nie można zatem uznać, że jego działanie było nakierowane na wprowadzenie Zamawiającego w błąd, wręcz przeciwnie – w ocenie Izby było nakierowane na szczegółowe zaprezentowanie zaliczonych kosztów, łącznie z brakiem ukrycia sprzeczności opisu pozycji i podanej wartości w zakresie RM5-WKS-4

MN-EU oraz LCD 27"EA271Q NEC.

W związku z tym Izba uznała, że nie ma podstaw do stwierdzenia, że Przystępujący wprowadził Zamawiającego w błąd co do wartości prac wykonanych dla Portu Lotniczego w Gdańsku i nie został naruszony art. 109 ust. 1 pkt 8 lub 10 w zw. z art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) ustawy Pzp. Dlatego odwołanie w zakresie zarzutu nr 1 również zostało oddalone.

Zarzuty nr 3, 5 i 6 dotyczące rażąco niskiej ceny.

Zgodnie z art. 224 ust. 1, ust. 2 pkt 1, ust. 5 i ust. 6 ustawy Pzp:

1. Jeżeli zaoferowana cena lub koszt, lub ich istotne części składowe, wydają się rażąco niskie w stosunku do przedmiotu zamówienia lub budzą wątpliwości zamawiającego co do możliwości wykonania przedmiotu zamówienia zgodnie z wymaganiami określonymi w dokumentach zamówienia lub wynikającymi z odrębnych przepisów, zamawiający żąda od wykonawcy wyjaśnień, w tym złożenia dowodów w zakresie wyliczenia ceny lub kosztu, lub ich istotnych części składowych.

2. W przypadku gdy cena całkowita oferty złożonej w terminie jest niższa o co najmniej 30% od:

1) wartości zamówienia powiększonej o należny podatek od towarów i usług, ustalonej przed wszczęciem postępowania lub średniej arytmetycznej cen wszystkich złożonych ofert niepodlegających odrzuceniu na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 1 i 10, zamawiający zwraca się o udzielenie wyjaśnień, o których mowa w ust. 1, chyba że rozbieżność wynika z okoliczności oczywistych, które nie wymagają wyjaśnienia.

5. Obowiązek wykazania, że oferta nie zawiera rażąco niskiej ceny lub kosztu spoczywa na wykonawcy.

6. Odrzuceniu, jako oferta z rażąco niską ceną lub kosztem, podlega oferta wykonawcy, który nie udzielił wyjaśnień w wyznaczonym terminie, lub jeżeli złożone wyjaśnienia wraz z dowodami nie uzasadniają podanej w ofercie ceny lub kosztu.

Zgodnie z art. 226 ust. 1 pkt 8 ustawy Pzp, zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli:

8) zawiera rażąco niską cenę lub koszt w stosunku do przedmiotu zamówienia.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do zarzutu nr 3, zgodnie z którym Zamawiający bezpodstawnie kilkakrotnie i w tym samym zakresie wzywał Przystępującego do złożenia wyjaśnień w zakresie rażąco niskiej ceny, mimo że poprzednio składane wyjaśnienia były nierzetelne. Izba nie zgodziła się ze stanowiskiem Odwołującego przede wszystkim z uwagi na fakt, że Zamawiający nie wzywał do złożenia wyjaśnień za każdym razem „w tym samym zakresie”.

Odwołujący odnosi zarzut do kwestii wyjaśniania wyceny pozycji 6.1. – 6.6. Tabeli cenowej. Należy zatem zwrócić uwagę, że pierwsze pismo z 15.01.2026 r. w zakresie ww. pozycji zawierało jedynie ogólne wezwanie do „*wyjaśnienia sposobu określenia ceny za Zakresy prac określone w pozycjach od 6.1. do 6.6.*” Zamawiający w tym piśmie nie określił, co konkretnie budzi jego wątpliwości i jakich informacji dotyczących akurat poz. 6.1. – 6.6. oczekuje. Jest to szczególnie istotne biorąc pod uwagę fakt, że np. w stosunku do pozycji: 1.1, 1.2, 2.1 – 2.14, 2.15 – 2.17, 4, 5, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14, 15, 16 i 22 Zamawiający w ww. wezwaniu wprost wymagał przedstawienia „szczegółowej kalkulacji”, a np. w przypadku poz. 19 i poz. 20 domagał się wyjaśnienia, dlaczego wycena drugiej z nich jest niższa od wyceny pierwszej w świetle sposobu wykonania usług opisanych w tych pozycjach. Tymczasem w zakresie pozycji 6.1. – 6.6. Zamawiający ograniczył się do żądania „*wyjaśnienia sposobu określenia ceny*” bez wskazania konkretnych oczekiwanych informacji i bez wzywania o złożenie kalkulacji szczegółowej. Przystępujący w dniu 04.02.2026 r. złożył wyjaśnienia, częściowo zastrzeżone jako tajemnica przedsiębiorstwa, w tym kalkulację, której treść również została objęta tajemnicą, zatem Izba wskaże tylko, że jedna z pozycji w tej kalkulacji dotyczyła poz. 6.

W dniu 03.03.2026 r. Zamawiający ponownie wezwał Przystępującego do złożenia wyjaśnień dotyczących wyceny poz. 6.1. – 6.6. wskazując: „*Zgodnie z pkt 6. przedmiotowej tabeli cena jaką miał wskazać Wykonawca (oferent) miała uwzględniać koszty podłączenia i integracji wszystkich sygnałów i funkcjonalności udostępnianych przez dany element podsystemu SOT. Wykonawca w złożonej ofercie wycenił pozycje od 6.1. do 6.6. na 2,44 zł (słownie: dwa złote i 44/100). W związku z tym, Zamawiający wzywa Wykonawcę do wyjaśnienia w jaki sposób skalkulował cenę netto dla pozycji 6.1 – 6.6 tabeli cenowej formularza ofertowego. Wyjaśnienie powinno obejmować również odniesienie się do zaoferowanej ceny roboczogodziny prac programistycznych wyszczególnionej w poz. 21 oferty Wykonawcy, mającej na celu, w tym przypadku, podłączenie i integrację wszystkich sygnałów i funkcjonalności udostępnianych przez dany element podsystemu SOT*”. Należy zatem zauważyć, że w drugim wezwaniu Zamawiający nie ograniczył się do powtórzenia ogólnego żądania złożenia wyjaśnień, ale doprecyzował swoje pierwsze wezwanie kładąc nacisk na kwestię kosztów podłączenia i integracji wszystkich sygnałów i funkcjonalności udostępnianych przez dany element podsystemu SOT oraz wyraźnie żądając, aby wyjaśnienia w tym zakresie odnosiły się również do ceny roboczogodziny prac programistycznych wyszczególnionej w poz. 21. Tym samym drugie wezwanie z dnia 03.03.2026 r. stanowiło uszczegółowienie pierwszego wezwania z 15.01.2026 r., więc nie można twierdzić, że było wezwaniem „o to samo”. Przystępujący udzielił wyjaśnień w dniu 10.03.2026 r. i zastrzegł dołączoną do nich kalkulację ceny jako tajemnicę przedsiębiorstwa.

Następnie 19.03.2026 r. Zamawiający po raz trzeci wezwał Przystępującego do złożenia wyjaśnień w zakresie poz. 6.1. – 6.6., przy czym nie udostępnił ich Odwołującemu twierdząc, że stanowi ono tajemnicę przedsiębiorstwa. Wobec tego Izba wskaże jedynie, że w ww. wezwaniu Zamawiający zacytował fragment wyjaśnień i kalkulacji cenowej Przystępującego z dnia 10.03.2026 r., napisał jak go rozumie i w związku z tym zażądał wyjaśnień dotyczących wynagrodzenia i czasu pracy jednego ze specjalistów, którzy będą zaangażowani w realizację zamówienia. Tym samym trzecie wezwanie nie powieliło treści pierwszego i drugiego wezwania, ale stanowiło kolejne uszczegółowienie tych wezwań. Opierając się bowiem na wyjaśnieniach i kalkulacji z dnia 10.03.2026 r. Zamawiający powziął nowe wątpliwości co do wyceny, przy czym nie wynikały one z nierzetelności udzielonych wcześniej wyjaśnień, ale z konkretnej ich treści analizowanej w kontekście pracy konkretnego specjalisty.

W tym miejscu należy wyjaśnić, że jak wielokrotnie już wskazywano w orzecznictwie Izby, czynnikiem decydującym o tym, czy dopuszczalne jest powtórne wezwanie wykonawcy do złożenia wyjaśnień, jest treść udzielonych przez niego pierwotnie wyjaśnień. Zamawiający mają bowiem prawo ponowić wezwanie do wyjaśnień w trybie art. 224 ust. 1 i 2 ustawy Pzp, ale mają też obowiązek mieć na uwadze treść art. 16 ustawy Pzp, który przewiduje podstawowe zasady udzielania zamówień, w tym zachowanie przejrzystości, uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców. W świetle tych zasad zamawiający może ponownie wezwać wykonawcę do wyjaśnień w sprawie rażąco niskiej ceny, ale jedynie wtedy, kiedy wykonawca już za pierwszym razem udzielił konkretnych, spójnych, popartych dowodami wyjaśnień, które tylko w niektórych kwestiach wymagają doprecyzowania czy uzupełnienia. Natomiast nie można ponownie wzywać o wyjaśnienia wykonawcy, który wprawdzie w terminie udzielił zamawiającemu odpowiedzi, ale którego pierwotne wyjaśnienia z uwagi na ich ogólnikowość i lakoniczność w żaden sposób nie tłumaczą, skąd wynika taka a nie inna cena oferty.

W niniejszej sprawie Zamawiający przede wszystkim nie zadawał trzykrotnie pytań „w tym samym zakresie”, bo choć każde wezwanie w całości lub w części dotyczyło poz. 6.1.- 6.6., to jednak za każdym razem zadawane pytania były konkretyzowane i w istocie dotyczyły innej szczegółowej kwestii objętej tymi pozycjami. Konieczność zadawania tych pytań nie wynikała także z niedostatecznych udzielanych przez Przystępującego wyjaśnień w zakresie pozycji 6.1. – 6.6., ale wynikała z tego, że kolejne uzyskiwane w ramach tych wyjaśnień informacje w jakimś konkretnym zakresie rodziły u Zamawiającego nowe wątpliwości. Zasadnie tym samym Zamawiający wzywał Przystępującego do składania kolejnych wyjaśnień. Izba stwierdziła zatem, że kilkukrotne wezwania w tej sprawie nie były bezpodstawne i nie stanowiły naruszenia art. 224 ust. 1, 2 i 5 ustawy Pzp. Dlatego odwołanie w zakresie zarzutu nr 3 zostało oddalone.

Przechodząc do zarzutu opisanego w pkt 5 i 6 odwołania dotyczącego zaniechania odrzucenia oferty Przystępującego z powodu rażąco niskiej ceny, należy zauważyć, że Odwołujący oparł ten zarzut na cenie 2,44 zł netto w poz. 6.1. – 6.6. Tabeli Cenowej Przystępującego oraz na fragmencie wyjaśnień z 10.03.2026 r., w którym Przystępujący wskazał: *„zgodnie z przyjętym podziałem, cena pkt. 6 oferty odzwierciedla wyłącznie koszt faktycznego naniesienia elementu na mapę i włączenia jego integracji – tak Wykonawca rozumie sformułowanie „koszt podłączenia i integracji sygnału i funkcjonalności” dla pojedynczego elementu. Pozostałe koszty wąsko lub szeroko rozumianej integracji są wspólne - kształtują generalną cenę oprogramowania obu integratorów, bądź też cenę konfiguracji i testów integracji danego podsystemu SOT w ramach podłączenia SE. Tym samym w opinii Wykonawcy ujęte zostały wszelkie rodzaje procesu „integracji”, których obecność jest nieodzowna w wielu pozycjach oferty, stanowiąc komplet zidentyfikowanych procesów”*. W związku z tym Odwołujący wskazał w odwołaniu, że: *„Nie sposób przyjąć, aby cena pkt. 6 Tabeli cenowej oferty miała odzwierciedlać – jak przekonuje wykonawca Konsorcjum API SMART - wyłącznie koszt faktycznego naniesienia elementu na mapę i włączenia jego integracji. Podłączenie i integracja nie polegają bowiem wyłącznie na faktycznym naniesieniu elementu na mapę i włączeniu jego integracji. Podłączenie i integracja poszczególnych elementów podsystemów SOT obejmuje przede wszystkim czynności, które trzeba podjąć w istniejących podsystemach SOT podlegających integracji. Istniejące podsystemy SOT nie są bowiem przystosowane wprost do zlecanej integracji. W ramach niniejszego zamówienia podsystemy te należy do integracji przystosować, a koszty z tym przewidziane należało wyspecyfikować w poz 6 Tabeli cenowej. Integracja obejmuje bowiem oddziaływanie dwutorowe – tj. zarówno prace integracyjne w systemie integrującym, jak i w podsystemie podlegającym integracji (przy czym system integrujący PSIM składa się w istocie z 2 systemów – z integratora lokalnego PSIM i integratora centralnego PSIM). Każda pojedyncza czynność z ppkt 6.1 – 6.6. Tabeli musi być wykonana w tych 3 systemach”*. Odwołujący opisał również, na czym polega proces integracji, jak też porównał cenę Przystępującego w poz. 6.1. – 6.6. do własnej wyceny i ceny 240 zł netto.

Ustosunkowując się do tych zarzutów Przystępujący wskazał, że nie polemizuje z opisem procesu integracji przedstawionym przez Odwołującego, natomiast zwrócił uwagę na budowę Tabeli Cenowej, w której wykonawcy mieli wskazać ceny i która powoduje, że nie można przyjąć, że wszystkie aspekty integracji musiały zostać odzwierciedlone wyłącznie w pozycjach od 6.1 do 6.6. Przystępujący wymienił pozycje Tabeli Cenowej, w których należało uwzględnić poszczególne elementy składające się na proces integracji wskazując:

„zebranie i analiza dokumentacji – poz. 13, 17 (w ramach opracowania dokumentacji – projektowej i powykonawczej)
inwentaryzacja elementów – poz. 13, 17 (w ramach opracowania dokumentacji – projektowej i powykonawczej)
projekt integracji – poz. 13 (w ramach opracowania dokumentacji)
okablowanie i niezbędne prace montażowe – pozostałe prace przewidziane w poz. 17
konfiguracja systemów SOT – poz. 13, 14, 15 (uruchomienie integracji, testy integracji)
utworzenie map w PSIM – poz. 14, 15
konfiguracja w PSIM systemów SOT – poz. 5, 9, 12, 14, 15, 16 (konfiguracja oprogramowania)
naniesienie elementów na mapy i uruchomienie integracji – poz. 6.1-6.6
testy, sprawdzenia, odbiory – poz. 14, 16
dokumentacja powykonawcza – poz. 17.

113. Powyższy podział wynika wprost i w całości ze sformułowań użytych przez Zamawiającego w opisie poszczególnych pozycji Tabeli cenowej. Oznacza to, że każdy etap złożonego, wieloaspektowego procesu integracji podsystemów SOT został przez Zamawiającego świadomie i celowo rozmieszczony w różnych pozycjach Tabeli cenowej, zgodnie z ich funkcjonalnym charakterem oraz zakresem prac.

114. Twierdzenie Odwołującego, jakoby wszystkie te etapy miały być ujęte wyłącznie w punktach 6.1–6.6, pozostaje w całkowitej sprzeczności zarówno z literalną treścią dokumentacji postępowania, jak i z jednoznaczными, klarownie wyrażonymi intencjami Zamawiającego. Konstrukcja formularza oferty nie pozostawia tu żadnego pola do dowolnej interpretacji - przeciwnie, potwierdza, że przypisanie wszystkich prac integracyjnych do jednego bloku pozycji jest nieuprawnione i niezgodne z logiką dokumentu”.

Izba podzieliła stanowisko Przystępującego, że sposób przygotowania przez Zamawiającego Tabeli Cenowej wymuszał ujęcie poszczególnych czynności składających się na proces integracji w różnych pozycjach tej Tabeli, a w efekcie – uniemożliwiał wskazanie pełnych kosztów integracji wyłącznie w poz. 6.1. – 6.6. Tym samym cena 2,44 zł netto wskazana w tych pozycjach nie oznacza, że jest to cena obejmująca cały proces integracji, a jedynie – zgodnie z wyjaśnieniami Przystępującego z 10.03.2026 r. – cena za faktyczne naniesienie elementu na mapę i włączenie jego integracji, bo tak Przystępujący rozumiał opis tych pozycji, zwłaszcza w kontekście opisu pozostałych pozycji, w których trzeba było ująć inne koszty procesu integracji.

W tym miejscu należy przypomnieć, że Odwołujący w odwołaniu nie zakwestionował całkowitej ceny oferty Przystępującego, a jedynie zaniżenie ceny w poz. 6.1.- 6.6. Nie można jednak stwierdzić, że cena 2,44 zł w poz. 6.1. – 6.6. jest ceną rażąco niską, skoro po pierwsze, w świetle budowy Tabeli Cenowej nie można było przypisać całkowitych kosztów integracji tylko do tych pozycji, a po drugie, koszty integracji inne niż naniesienie elementu na mapę i włączenie jego integracji zostały przecież przez Przystępującego przewidziane, tyle że w innych pozycjach Tabeli, których Odwołujący nie kwestionował. W tym stanie rzeczy nie można stwierdzić, że wyjaśnienia Przystępującego były niedostateczne/wadliwe, a cena w poz. 6.1. – 6.6. została zaniżona lub że pełne koszty integracji nie zostały w ogóle uwzględnione. W konsekwencji nie można stwierdzić, że oferta Przystępującego powinna zostać odrzucona na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 8 w zw. z art. 224 ust. 6 ustawy Pzp. Dlatego odwołanie w zakresie zarzutu nr 5 i 6 zostało oddalone.

Zarzuty nr 7 i 8 dotyczące niezgodności oferty z warunkami zamówienia i czynu nieuczciwej konkurencji.

Zgodnie z art. 226 ust. 1 pkt 5 i 7 ustawy Pzp, zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli:

5) jej treść jest niezgodna z warunkami zamówienia;

7) została złożona w warunkach czynu nieuczciwej konkurencji w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Odwołujący oparł ww. zarzuty ponownie na fragmencie wyjaśnień z 10.03.2026 r.: „zgodnie z przyjętym podziałem, cena pkt. 6 oferty odzwierciedla wyłącznie koszt faktycznego naniesienia elementu na mapę i włączenia jego integracji – tak Wykonawca rozumie sformułowanie „koszt podłączenia i integracji sygnału i funkcjonalności” dla pojedynczego elementu. Pozostałe koszty wąsko lub szeroko rozumianej integracji są wspólne - kształtują generalną cenę oprogramowania obu integratorów, bądź też cenę konfiguracji i testów integracji danego podsystemu SOT w ramach podłączenia SE. Tym samym w opinii Wykonawcy ujęte zostały wszelkie rodzaje procesu „integracji”, których obecność jest nieodzowna w wielu pozycjach oferty, stanowiąc komplet zidentyfikowanych procesów”.

Co do czynu nieuczciwej konkurencji Odwołujący wskazał, że: „Powyższe oznacza manipulację polegającą na celowym przerzucaniu kosztów pomiędzy elementami zamówienia, które – niezależnie od tego, że stanowi niedopuszczalną praktykę świadczącą o rażąco niskiej cenie danego kosztu lub elementu ceny - uznać należy równocześnie za czyn nieuczciwej konkurencji. (...) Warto wskazać, że wykonawca Konsorcjum API SMART określając cenę w pozycjach od 6.1. do 6.6. na 2,44 zł netto za 1 element, zaniżył ofertę w zakresie przyszłym, niegwarantowanym przez Zamawiającego (tj. kolejnych obiektów), przerzucając – jak należy wnioskować z jego wyjaśnień – koszty tychże integracji do pozycji gwarantowanych w ramach zamówienia. W związku z treścią umowy i wprowadzonym w niej

sposobem rozliczeń, takie działanie uznać należy za niedopuszczalne”.

Co do niezgodności oferty z warunkami zamówienia Odwołujący przytoczył postanowienia SWZ: „Oferty zostaną ocenione na podstawie Tabeli Cenowej zawartej we Wzorze nr 1 Formularza Oferty do Części III SWZ” oraz „1. Cena oferty zostanie wyliczona przez Wykonawcę w oparciu o Tabelę Cenową zawartą we Wzorze nr 1 Formularza Oferty do Części III SWZ. 2. Wykonawca zobowiązany jest wycenić wszystkie pozycje w Tabeli Cenowej. Wykonawca nie może samodzielnie wprowadzać zmian do Tabeli Cenowej”, a także wskazał, że: *„przeniesienie przeważającej części kosztów z pkt 6.1 – 6.6 winne pozycje oferty uznać należy za niedozwolone. Oznacza to bowiem, że w istocie Wykonawca zmienił treść Tabeli cenowej, ponieważ nadał jej inne znaczenie niż przewidział to Zamawiający”.*

Odnosząc się do tak postawionych zarzutów należy ponownie wskazać na sposób przygotowania przez Zamawiającego Tabeli Cenowej, który uniemożliwiał ujęcie pełnych kosztów integracji w poz. 6.1. – 6.6. W związku z tym nie doszło do niezgodności z warunkami zamówienia, w szczególności nie doszło do wprowadzenia jakiegokolwiek zmiany w Tabeli Cenowej. Podobnie nie można twierdzić, że doszło do „przerzucania kosztów pomiędzy elementami zamówienia”, skoro konieczność rozbicia kosztów integracji na różne pozycje wynikała z przyjętej konstrukcji Tabeli Cenowej. Odnosząc się natomiast do kwestii zaniżenia ceny oferty w zakresie niegwarantowanym przez Zamawiającego i przerzucenie kosztów do pozycji gwarantowanych należy zauważyć, że Odwołujący przede wszystkim nie wskazał, do których dokładnie pozycji koszty te zostały przerzucone i z czego wynika, że te akurat pozycje dotyczą świadczeń gwarantowanych. Zarzut jest więc sformułowany w sposób gołosłowny. Izba rozumie przy tym, że Odwołujący nie miał dostępu do pełnych wyjaśnień i kalkulacji składanych przez Przystępującego z uwagi na ich objęcie tajemnicą przedsiębiorstwa, ale też Odwołujący nie postawił w tym zakresie zarzutów ewentualnych, co – w przypadku uwzględnienia przez Izbę zarzutu dotyczącego tajemnicy przedsiębiorstwa – pozwoliłoby mu najpierw zapoznać się z pełnymi wyjaśnieniami, a dopiero potem wnosić ewentualnie drugie odwołanie z zarzutami opartymi na pełnej wiedzy o kalkulacji ceny przez Przystępującego. Natomiast brak postawienia w odwołaniu zarzutów ewentualnych w zakresie art. 226 ust. 1 pkt 5, 7 i 8 ustawy Pzp powoduje, że już na obecnym etapie Izba zobowiązana jest do ich rozpoznania w kształcie takim, jak zostały w odwołaniu opisane, co w przypadku „przerzucania kosztów z pozycji niegwarantowanych do pozycji gwarantowanych” prowadzi do rozpoznania zarzutu postawionego w sposób gołosłowny, a przez to ocenionego jako niezasadny.

W związku z powyższym, w tym zwłaszcza ze względu na przyjętą przez Zamawiającego konstrukcję Tabeli Cenowej, Izba uznała, że nie zachodzi niezgodność oferty Przystępującego z warunkami zamówienia i stan złożenia tej oferty w warunkach czynu nieuczciwej konkurencji, a tym samym nie zachodzi podstawa odrzucenia tej oferty w oparciu o art. 226 ust. 1 pkt 5 i 7 ustawy Pzp. Dlatego odwołanie w zakresie zarzutów nr 7 i 8 zostało oddalone.

Zarzut nr 4 dotyczący tajemnicy przedsiębiorstwa.

Zgodnie z art. 18 ust. 1, 2 i 3 ustawy Pzp:

1. Postępowanie o udzielenie zamówienia jest jawne.
2. Zamawiający może ograniczyć dostęp do informacji związanych z postępowaniem o udzielenie zamówienia tylko w przypadkach określonych w ustawie.
3. Nie ujawnia się informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz.U. z 2022 r. poz. 1233), jeżeli wykonawca, wraz z przekazaniem takich informacji, zastrzegł, że nie mogą być one udostępniane oraz wykazał, że zastrzeżone informacje stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa. Wykonawca nie może zastrzec informacji, o których mowa w art.222 ust.5.

Zgodnie z art. 11 ust. 2 uznk, przez tajemnicę przedsiębiorstwa rozumie się informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne informacje posiadające wartość gospodarczą, które jako całość lub w szczególnym zestawieniu i zbiorze ich elementów nie są powszechnie znane osobom zwykle zajmującym się tym rodzajem informacji albo nie są łatwo dostępne dla takich osób, o ile uprawniony do korzystania z informacji lub rozporządzania nimi podjął, przy zachowaniu należytej staranności, działania w celu utrzymania ich w poufności.

Z powyższych przepisów wynika przede wszystkim, że zasadą jest prowadzenie postępowania o udzielenie zamówienia w sposób jawny. Zachowanie jawności ma więc pierwszeństwo przed wyjątkiem, jakim jest objęcie określonych informacji tajemnicą przedsiębiorstwa. Przy czym, jak wielokrotnie już Izba wskazywała w swoich orzeczeniach, w art. 18 ust. 3 ustawy Pzp ustawodawca wyraźnie wskazał, że informacje nie podlegają ujawnieniu, jeżeli wykonawca „wykazał, iż zastrzeżone informacje stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa”. Słowo „wykazał” z całą pewnością nie oznacza jedynie „oświadczenia”, czy „deklarowania”. Aby zastrzeżone przez wykonawcę informacje mogły zostać nieujawnione, wykonawca musi „wykazać”, czyli w istocie udowodnić, że w stosunku do tych informacji ziszczyły się wszystkie przesłanki, o których mowa w art. 11 ust. 2 uznk.

Oznacza to także, że zamawiający zobowiązany jest oceniać zasadność zastrzeżenia tajemnicy przedsiębiorstwa w oparciu o uzasadnienie przedstawione przez wykonawcę, a nie w oparciu o własne przekonania o tym, co może albo nie może być zastrzeżone jako tajemnica przedsiębiorstwa. Nie jest bowiem rolą zamawiającego

zastępowanie wykonawcy w wykazywaniu zasadności zastrzeżenia tajemnicy przedsiębiorstwa. To wykonawca ma tę zasadność wykazać i jeśli nie sprostą temu obowiązкови, to konsekwencją jest ujawnienie zastrzeżonych informacji przez zamawiającego.

W niniejszym postępowaniu Przystępujący zastrzegł jako tajemnicę przedsiębiorstwa część B wyjaśnień z 04.02.2026 r. wraz z częścią załączników, kalkulację szczegółową dołączoną do wyjaśnień z 10.03.2026 r. oraz wyjaśnienia z 23.03.2026 r. Ponadto Zamawiający objął tajemnicą przedsiębiorstwa wezwanie z 19.03.2026 r. w sprawie wyjaśnień rażąco niskiej ceny, ale Odwołujący w odwołaniu nie kwestionował zastrzeżenia treści tego wezwania i w żądaniach nie wskazał go jako dokumentu, o którego odtajnienie wnosi. Ograniczając się zatem do zarzutów postawionych w odwołaniu (art. 555 ustawy Pzp) należy zauważyć, że w stosunku do uzasadnienia tajemnicy przedsiębiorstwa Odwołujący podniósł, że:

- uzasadnienie jest ogólne i lakoniczne,
- nie wykazano wartości gospodarczej zastrzeżonych informacji,
- nie wykazano poufności zastrzeżonych informacji,
- zastrzeżono dokumenty w zbyt szerokim zakresie.

Co do wartości gospodarczej Przystępujący wskazał w szczególności:

- „Wskazać należy, że niewątpliwie informacje zawarte w ww. dokumentach mają obiektywnie wartość gospodarczą. Sposób kalkulacji ceny zapewniający wykonawcy optymalizację zysków stanowi oczywiste know-how przedsiębiorcy. Wszystkie te dane wskazują jednoznacznie na sposób budowania ceny oferty przez Wykonawcę i to nie tylko dla tego konkretnego zamówienia, ale także wszystkich innych o zbliżonym przedmiocie”;
- „Co więcej, informacje na temat potencjału osobowego przy realizacji tego rodzaju projektów, wymagających zatrudnienia specjalistów wysokiej klasy, stanowi kluczową informację dla każdego podmiotu, szczególnie podmiotu z branży IT. Ochrona tych informacji leży w interesie Wykonawcy, gdyż stabilność zespołu dedykowanego do realizacji zamówienia (przy ryzyku kar umownych i odszkodowań wynikających z niedostępności personelu) gwarantuje należytą realizację zamówienia publicznego. W interesie Wykonawcy jest, by utworzony zespół projektowy działał sprawnie i w składzie podlegającym jak najmniejszym zmianom. Konieczność wdrożenia nowych osób powoduje zaangażowanie dodatkowych zasobów, wydłużenie czasu realizacji i może spowodować nienależyte wykonanie zamówienia albo w skrajnym przypadku – jego niewykonanie (powodując naliczenie kar umownych a nawet utratę spodziewanego zarobku). Powyższe wprost przekłada się zatem na potencjalną możliwość poniesienia przez Wykonawcę wymiernych strat finansowych i między innymi właśnie w tych elementach, wskazanych przez Wykonawcę, przejawia się wartość przedmiotowych informacji. Zastrzeżenie ofert od specjalistów, jest uzasadnione również tym, że rynek pracowników IT, jest wąski, a wymagania Zamawiającego co do posiadanego doświadczenia i kwalifikacji na wysokim, specjalistycznym poziomie, a ich ujawnienie tych ofert niesie ze sobą realne ryzyko podkupienia tych osób przez konkurencję (co również spotykało Wykonawcę)”;
- „Warto także zauważyć, że istotnym faktem przemawiającym za zachowaniem tajemnicy przedsiębiorstwa jest to, że poznanie przez konkurentów tychże danych pozwoli im na poznanie polityki cenowej w zakresie tego konkretnego zamówienia. Nie można przy tym wykluczyć, że w toku niniejszego zamówienia nie uda się skutecznie zawrzeć umowy w sprawie zamówienia, a całe postępowanie będzie powtórzone. Wtedy to konkurenci mogliby wykorzystać te informacje niejako przeciwko wykonawcy. Co istotne przewaga konkurencji uległaby jeszcze zwiększeniu w sytuacji, gdy tylko informacje o sposobie kształtowania ceny przez wykonawcę byłyby jawne, a pozostali wykonawcy nie ujawnialiby swojego sposobu kalkulacji. Wówczas, doszłoby do nierównego traktowania wykonawców”;
- „Źródła dostaw (usług), wysokość stawek, kosztów placowych, w tym stosowanych narzutów są również elementem organizacji przedsiębiorstwa, elementem prowadzonej działalności, wypracowanych przez lata kontaktów, indywidualnych negocjacji i posiadają wartość gospodarczą”;
- „Choć jak wskazano wyżej wartość gospodarcza informacji nie zawsze musi się wyrażać kwotą nominalną, to jednak Wykonawca wycenił tajemnicę przedsiębiorstwa, jaką stanowią informacje zawarte w zastrzeżonych Wyjaśnieniach, na kwotę będącą równowartością zakładanego zysku z realizacji niniejszego zamówienia. Powyższa wycena wartości informacji została ustalona w związku z tym, że w razie ujawnienia tych informacji prawdopodobieństwo wystąpienia szkody jest duże. Istniałby również związek przyczynowy między faktem ujawnienia informacji w tym konkretnym postępowaniu przez tego zamawiającego a szkodą, która wystąpi. Jak wynika z wiedzy Wykonawcy, w niedalekiej przyszłości planowane jest wszczęcie szeregu zamówień o podobnym przedmiocie zamówienia jak niniejsze, co więcej tego typu postępowania ogłaszane są cyklicznie, a zapotrzebowanie ze strony podmiotów publicznych na tego rodzaju usługi jest coraz większe. Informacje pozyskane przez konkurencyjnych wykonawców mogłyby im posłużyć do walki konkurencyjnej w tych postępowaniach. Szkodą w takim przypadku jest utracony zysk z takich niezrealizowanych zamówień. Taka przewidywana szkoda pokazuje z kolei wartość zastrzeżonych informacji”.

Odnosząc się do ww. argumentacji przede wszystkim należy wskazać, że wiedzą powszechną jest to, że każdy

wykonawca kalkuluje cenę oferty samodzielnie w oparciu o własne możliwości organizacyjne, techniczne, finansowe, czy współpracę wypracowaną z określonymi dostawcami, podwykonawcami, kooperantami. Zatem samo poznanie kalkulacji jednego wykonawcy nie powoduje, że inni w oderwaniu od własnych możliwości i specyfiki działania automatycznie zmieniają własny sposób budowania ceny oferty. Gdyby tak było, to biorąc pod uwagę mnogość wykonawców składających na rynku zamówień wyjaśnienia rażąco niskiej ceny wraz z kalkulacjami, przez lata w każdej branży wykształciłaby się już jedna ścieżka/metoda kalkulowania ceny stosowana przez wszystkich lub większość wykonawców. Tak się jednak nie stało, co więcej – w przypadku kwestionowania ceny danej oferty jako rażąco niskiej podstawowym argumentem każdego wykonawcy jest zawsze podkreślanie indywidualnego charakteru jego kalkulacji cenowej, która w związku z tym nie musi być taka sama jak u innych. Iżbie nie jest też znany przypadek wykonawcy, który z powodu ujawnienia jego wyjaśnień rażąco niskiej ceny utracił swoją pozycję na rynku, czy poniósł jakąkolwiek wymierną szkodę. Argumentacja Przystępującego nie jest więc oparta na żadnych realiach, które czyniłyby ją wiarygodną. Podobnie istnienie ryzyka „podkupywania pracowników” nie zostało przez Przystępującego w żaden sposób wykazane. Pomijając to, że zmiana pracy jest zwykłym prawem każdego pracownika, to przede wszystkim Przystępujący nie wykazał, aby proceder „podkupywania” rzeczywiście miał miejsce na rynku, i to w skali masowej. Nie jest też jasne, dlaczego wartość gospodarcza zastrzeżonych informacji ma być równa zyskowi z realizacji niniejszego zamówienia, skoro zgodnie z uzasadnieniem tajemnicy przedsiębiorstwa ujawnienie wyjaśnień rażąco niskiej ceny miałoby mieć negatywne dla Przystępującego skutki w przyszłych postępowaniach, w których szacowany zysk nie będzie przecież identyczny, jak w niniejszym postępowaniu. Dalej Przystępujący pisze już o zyskach „z takich niezyskanych zamówień”, ale jak wskazano już wyżej, zakładane przez Przystępującego ryzyko przejścia przez innych wykonawców jego sposobu budowania ceny oferty i co za tym idzie – „walki konkurencyjnej”, która pozbawi go uzyskiwania przyszłych zamówień, nie zostało wykazane jako realne.

Co do zachowywania zastrzeżonych informacji w poufności Przystępujący wskazał w szczególności:

W pierwszej kolejności dane zawarte w wyjaśnieniach rażąco niskiej ceny w swym zestawieniu zostały udostępnione ograniczonej grupie osób, tj. osobom zarządzającym oraz kluczowym pracownikom z obu spółek. Wszystkie ww. osoby zobowiązane są do zachowania poufności ww. informacji na mocy przepisów prawa: członkowie zarządu zobowiązani są do zachowania poufności w związku z wynikającym z przepisów Kodeksu spółek handlowych, obowiązkiem należytego wykonywania powierzonych im funkcji oraz obowiązkiem dbałości o dobro reprezentowanego przez nich podmiotu; natomiast takowy obowiązek pracowników wynika m.in. z art. 100 Kp. Ponadto pracownicy Wykonawcy podpisują odrębne zobowiązanie do zachowania poufności. Taki obowiązek wynika również z regulacji wewnętrznych określających procedury i politykę obowiązujące w zakresie udostępniania informacji poufnych, istotnych z punktu widzenia przedsiębiorstwa”;

- „Niezależnie od tych zobowiązań Wykonawca, zarówno Lider jak i Partner Konsorcjum, zawierają z pracownikami i współpracownikami umowy o zachowaniu poufności. W załączeniu do niniejszego uzasadnienia Konsorcjum API zamieszcza: - dokumenty stanowiące wewnętrzne regulacje Konsorcjanta API, dotyczące obrotu i ochrony informacji niejawnych oraz wyciąg standardowej umowy współpracy zawieranej przez MEGAVISION, zawierającej klauzulę poufności (dokumenty objęte TAJEMNICA). Dodatkowo załączamy stosowany w praktyce wzór zobowiązania do zachowania poufności”;

- „Ponadto Wykonawca wskazuje, że w ramach swoich organizacji dba o podnoszenie świadomości pracowników i współpracowników dotyczącej wagi zachowania poufności istotnych informacji przez cykliczne przypominanie pracownikom Wykonawcy o treści art. 100 § 2 pkt 4 i 5 Kodeksu pracy”.

Przystępujący dołączył do ww. uzasadnienia:

- uchwałę Zarządu z 17.06.2021 r. w sprawie ochrony informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa,
- pierwszą stronę Regulaminu ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa Api Smart sp. z o.o.,
- wzór oświadczenia o tym, że pracownik został poinformowany, że informacje pozyskane w związku z pełnioną funkcją stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa i zobowiązuje się do jej zachowywania,
- wzór zaświadczenia o odbyciu szkolenia w zakresie tajemnicy przedsiębiorstwa,
- wyciąg z niewiadomego dokumentu (prawdopodobnie z ww. umowy o współpracy) w postaci treści § 5 dotyczącego zobowiązania zleceniobiorcy do nieujawniania „informacji poufnych dotyczących działalności MEGAVISION, księgowości, finansów, organizacyjnych postanowień umownych, umów handlowych z partnerami i klientami lub własności intelektualnej (zarówno własnej MEGAVISION jak i posiadanej przez MEGAVISION na podstawie licencji) lub też jakichkolwiek stanu interesów, transakcji, planów rozwoju i działalności, spraw lub majątku MEGAVISION, o jakich mógł się dowiedzieć w trakcie realizacji Umowy”,
- wzór zobowiązania do zachowania w poufności tajemnicy służbowej.

Przede wszystkim należy stwierdzić, że załączone przez Przystępującego dokumenty nie zawierają żadnych konkretnych zasad zachowywania w poufności informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, bo np. w przypadku

Regulaminu ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa Api Smart sp. z o.o. załączono tylko pierwszą stronę z ww. tytułem. Ponadto załączone wzory nie mają żadnej wiarygodności, bo każdy może taki wzór sporządzić i nie wiadomo, czy rzeczywiście obowiązuje on u danego wykonawcy i czy rzeczywiście ktokolwiek go podpisał i przyjął na siebie wynikające z niego zobowiązanie. Z treści tych dokumentów nie wynika też, czy teoretycznie przewidziana w nich ochrona tajemnicy przedsiębiorstwa obejmuje w tym wypadku takiego rodzaju informacje, jakie zostały zastrzeżone w tym postępowaniu i czy pracownicy obu konsorcjantów Przystępującego są informowani, co konkretnie w ich pracy jest tą tajemnicą i które informacje podlegają w związku z tym ochronie. Przykładowo trudno doszukać się w wyżej przytoczonym fragmencie §5 informacji takich, jak zastrzeżone w tym postępowaniu przez Przystępującego. Z pewnością również art. 100 kodeksu pracy nie precyzuje, co konkretnie i w jakiej sytuacji jest tajemnicą przedsiębiorstwa, którą pracownik ma zachować w poufności. Czym innym jest też poufność w rozumieniu kodeksu spółek handlowych czy tajemnica służbowa. Uzasadnienie i dołączone do niego ww. dokumenty nie potwierdzają zatem, że zastrzeżone w niniejszym postępowaniu są zachowywane w poufności zgodnie z art. 11 ust. 2 uznk.

Izba zgadza się też z Odwołującym, że *„przedstawione uzasadnienie ma charakter wyłącznie ogólny i lakoniczny, a jego treść nie odnosi się w żaden sposób do konkretnego postępowania ani do konkretnych informacji objętych zastrzeżeniem. Argumentacja Konsorcjum API SMART ma charakter uniwersalny – mogłaby zostać wykorzystana w zasadzie w każdym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, niezależnie od jego przedmiotu czy specyfiki. Nie wskazano bowiem żadnych indywidualnych cech informacji podlegających zastrzeżeniu oraz z jakich przyczyn w realiach niniejszego postępowania powinny one zostać uznane za tajemnicę przedsiębiorstwa”*. Ponadto Izba zgadza się z Odwołującym, że zastrzegane mogą być konkretne informacje, a nie całe dokumenty, w których rzadko cała treść stanowi rzeczywiście tajemnicę przedsiębiorstwa. W przypadku zatem np. ofert handlowych czy oświadczeń specjalistów zastrzeżeniu mogłyby podlegać przykładowo ceny lub nazwiska i stawki wynagrodzenia, a nie całe dokumenty (przy czym zwrot „zastrzeżeniu mogłyby podlegać” został przez Izbę użyty abstrakcyjnie przy założeniu, że w jakiejś innej sprawie wykonawca wykazałby ziszczenie się przesłanek z art. 11 ust. 2 uznk, natomiast zwrot ten nie ma zastosowania do tej sprawy, w której Przystępujący tych przesłanek nie wykazał).

Reasumując, w ocenie Izby Przystępujący złożył ogólnikowe uzasadnienie zastrzeżenia tajemnicy przedsiębiorstwa, w którym nie wykazał wartości gospodarczej zastrzeżonych dokumentów, nie wykazał zachowywania ich treści w poufności, a zastrzeżenie większości tych dokumentów w całości świadczy o braku analizy co do tego, które zawarte w nich informacje rzeczywiście wymagają ochrony (pomijając, że podstaw do tej ochrony Przystępujący i tak nie wykazał). Wobec tego Izba uznała zarzut nr 4 za zasadny i uwzględniając odwołanie w tym zakresie nakazała Zamawiającemu odstąpienie wszystkich zastrzeżonych przez Przystępującego wyjaśnień rażąco niskiej ceny wraz z załącznikami.

Orzeczenie Izby zostało wydane w oparciu o dokumentację postępowania o udzielenie zamówienia oraz w oparciu o stanowiska Stron i Przystępującego przedstawione w pismach procesowych i na rozprawie. Izba postanowiła odmówić przeprowadzenia dowodu ze świadka – p. M.M.. (byłego prezesa spółki Megavision Technology sp. z o.o.) oraz p. K.R., ponieważ fakty będące przedmiotem tych dowodów, w tym m.in. rzeczywista wartość prac wykonanych dla Portu Lotniczego w Gdańsku, zostały już stwierdzone innymi opisanymi wyżej dowodami (art. 541 ustawy Pzp). Ponadto Izba podtrzymuje stanowisko co do ograniczonej wiarygodności informacji pochodzących od p. M.M.. w tej sprawie. Natomiast co do p. K.R.. Odwołujący nawet nie wskazał, ani w odwołaniu, ani w później przedstawianych stanowiskach, kim ta osoba jest i jaki ma związek ze sprawą. W związku z tym Izba oddaliła wnioski Odwołującego w zakresie ww. dowodu.

Izba postanowiła zatem jak w sentencji wyroku, orzekając na podstawie art. 552 ust. 1, art. 553 i art. 554 ust. 1 ustawy Pzp.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku, na podstawie art. 574 ustawy Pzp oraz w oparciu o § 7 ust. 2 pkt 1 i ust. 3 w zw. z § 5 pkt 1 i pkt 2 lit. b) rozporządzenia w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz.U. z 2020 r. poz. 2437).

Izba nie uwzględniła wniosku pełnomocnika Odwołującego o zasądzenie kosztów dojazdu na rozprawę samochodem w kwocie 886,80 zł brutto mając na uwadze, że rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (t.j. Dz.U. Nr 27, poz. 271 ze zm.), w oparciu o które rozlicza się koszt tzw. „kilometrówki” dotyczy kosztów jedynie pracownika, którym nie jest przecież pełnomocnik działający w ramach zewnętrznej kancelarii.

Analogiczne stanowisko Izba wyraziła w wyroku z dnia 06.09.2025 r. o sygn. akt 2840/24: *„Brak jest podstaw do przyjęcia, że koszty związane z przejazdem Odwołującego na rozprawę powinny być rozliczane ryczałtowo według stawki 1,15 zł za 1 przejechany kilometr, określonej w określonej w § 2 pkt 1) lit. b) ww. rozporządzenia. Stawka ta jest*

maksymalną stawką, według której pracodawca pokrywa koszty używania przez pracownika w celach służbowych dojazd lokalnych samochodów osobowych o pojemności silnika powyżej 900 cm³ niebędących własnością pracodawcy. Brak jest zaś uzasadnienia dla uznania, że pełnomocnik Odwołującego jest pracownikiem, któremu pracodawca pokrywa koszty używania samochodu osobowego niebędącego własnością pracodawcy ani iż ww. stawka znajduje zastosowanie do kosztów używania samochodu osobowego przez pełnomocnika Odwołującego dojazd innych niż jazdy lokalne, jakimi niewątpliwie są przejazdy na trasie Olsztyn - siedziba Urzędu Zamówień Publicznych i z powrotem”.

Na ww. orzeczenie Izby została wniesiona skarga do Sądu Okręgowego w Warszawie, który w postanowieniu z dnia 27.11.2024 r. o sygn. akt XXIII Zs 153/24, stwierdził wprawdzie, że koszty dojazdu pełnomocnika mogą być dodatkowo doliczane do wynagrodzenia, ale jednocześnie wskazał, że koszty te muszą być wykazane jako koszty rzeczywiście poniesione, a nie ryczałtowo według stawek dla podróży służbowych pracowników. Sąd wskazał też, że m.in. ww. rozporządzenie Ministra Infrastruktury dotyczy obszaru prawa pracy i wyłącznie stron stosunku pracy, a zatem „*niedopuszczalne jest stosowanie bez wyraźnej podstawy prawnej przepisów dotyczących pracowników do osób niemających takiego statusu*”.

W tym przypadku pełnomocnik Odwołującego, który złożył fakturę wskazującą na działanie w ramach Kancelarii Radców Prawnych z siedzibą w Poznaniu nie wykazał rzeczywistego poniesienia kosztów, a jedynie ww. kwotę 886,80 zł za „Zwrot wydatków – za przejazd w dniu 25.05.2026 r. do KIO na trasie Poznań - Warszawa – Poznań (316 km x 2, wg stawki kilometr. 1,15 zł/km + opłaty autostradowe)”. Dlatego w myśl ww. rozporządzenia oraz orzeczeń Izby i Sądu nie jest należny zwrot kosztów dojazdu pełnomocnika samochodem na rozprawę i Izba nie zaliczyła ww. kosztów do kosztów postępowania odwoławczego.

W związku z tym do kosztów postępowania odwoławczego Izba zaliczyła: wpis od odwołania w wysokości 15.000 zł, koszty wynagrodzenia pełnomocnika Odwołującego – 3.600 zł oraz koszty wynagrodzenia pełnomocnika Zamawiającego – 3.600 zł, co razem daje kwotę 22.200 zł. Z uwagi na uwzględnienie odwołania w części, konieczny był podział ww. kosztów pomiędzy Strony.

Bez względu na liczbę punktów, w których Odwołujący ujął w petitum odwołania swoje zarzuty w istocie sprowadzały się one do wskazania siedmiu zarzutów dotyczących:

- zaniechania odrzucenia oferty z powodu wprowadzenia Zamawiającego w błąd (zarzut oddalony),
- zaniechania odrzucenia oferty z powodu niespełnienia warunku udziału w postępowaniu (zarzut oddalony),
- niezasadnego kilkukrotnego wzywania do złożenia wyjaśnień rażąco niskiej ceny (zarzut oddalony),
- zaniechania odrzucenia oferty z powodu rażąco niskiej ceny (zarzut oddalony),
- zaniechania odrzucenia oferty z powodu czynu nieuczciwej konkurencji (zarzut oddalony),
- zaniechania odrzucenia oferty z powodu jej niezgodności z warunkami zamówienia (zarzut oddalony),
- zaniechania odtajnienia wyjaśnień rażąco niskiej ceny (zarzut uwzględniony).

Oznacza to, że Odwołujący odpowiada za koszty postępowania odwoławczego w zakresie sześciu zarzutów oddalonych, tj. w kwocie 19.028,57 zł (6/7 z 22.200 zł), a Zamawiający – w zakresie jednego zarzutu uwzględnionego, tj. w kwocie 3.171,43 zł (1/7 z 22.200 zł).

Odwołujący poniósł dotychczas koszty w wysokości 18.600 zł (wpis + wynagrodzenie pełnomocnika), a powinien je ponieść w wysokości 19.028,57 zł. Zamawiający poniósł dotychczas koszty w wysokości 3.600 zł (wynagrodzenia pełnomocnika), a powinien je ponieść w wysokości 3.171,43 zł. Oznacza to, że Zamawiającemu należy się od Odwołującego 428,57 zł, tak by każda ze Stron poniosła koszty adekwatne do wyniku postępowania odwoławczego (18.600 + 428,57 = 19.028,57; 3.600 – 428,57 = 3.171,43). Przy czym zgodnie z § 7 ust. 6 ww. rozporządzenia kwota ta podlega zaokrągleniu do pełnych złotych w górę, tj. do kwoty 429 zł.

Ujmując powyższe na uwadze, Izba orzekła, jak w sentencji.

Przewodnicząca

.....

.....